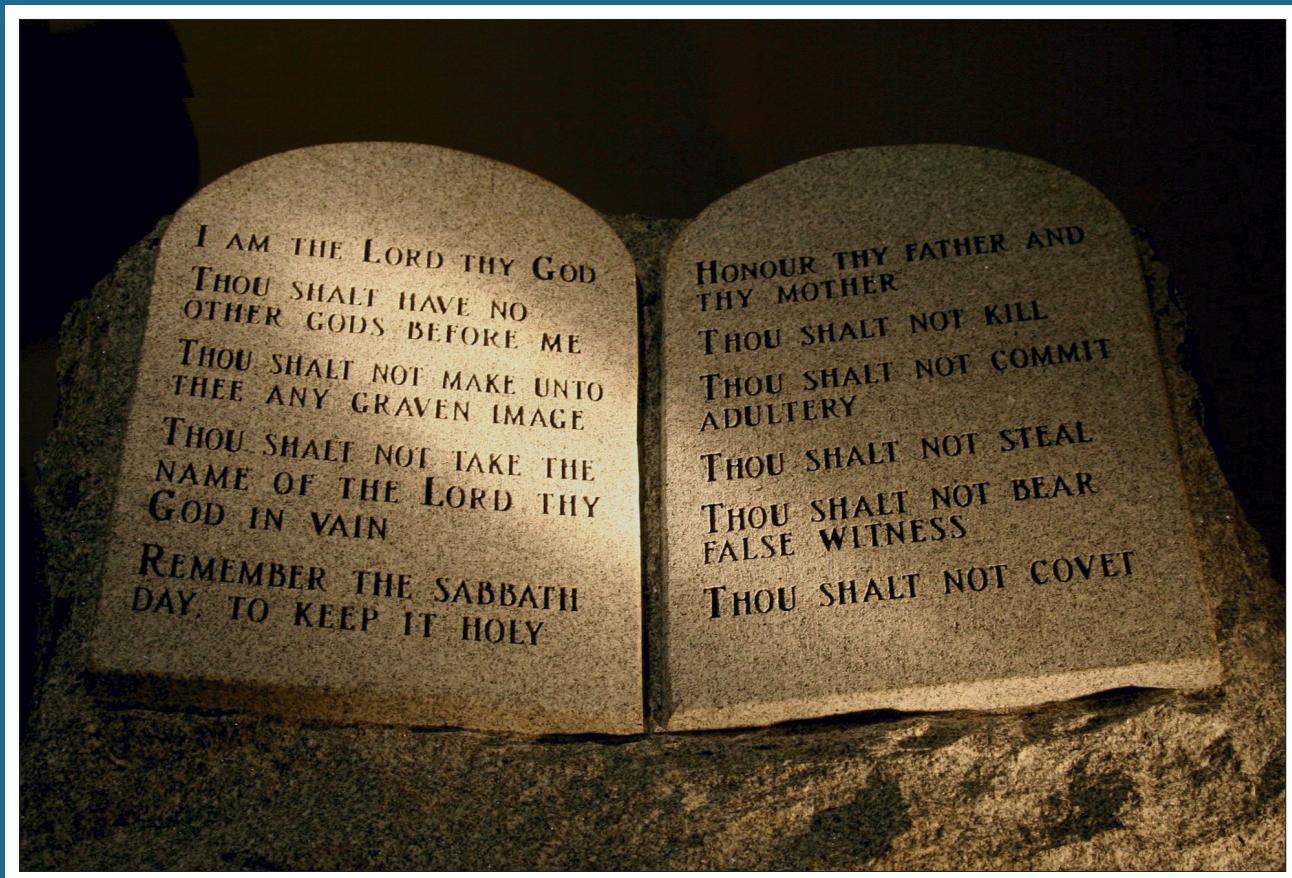

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Temeljna Načela Deset Zapovijedi

On Je Uzveličao Zakon • Zapovijed 1

Zapovijed 2 • Zapovijed 3 • Zapovijed 4

Zapovijed 5 • Zapovijed 6 • Zapovijed 7

Zapovijed 8, 9, 10

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima će naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.Heraldmag.org

Dopisnici

Brook House
Whitchurch Road, Prees
Whitchurch, UK, SY13 3JZ

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Austrália

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtjev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Osloboden je utjecaja bilo koje partije, sekete ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgradnju njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija građnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslov doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spremjan, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i premiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Na **Deset** zapovijedi su nekada gledalo kao temeljni Božji standard za određivanje prihvatljivog ponašanja. Naredbe se čine jasnima. Međutim, načela koja ih podupiru pružaju dublje uvide u njihovu važnost.

Zapovijed 1 — Nemaj Drugih Bogova Uz Mene, opisuje važnost priznavanja samo Jehove. Izrael je često tražio druge bogove, a suci su ih vodili natrag Jehovi. Dijele se primjeri kraljeva Izraela s krajnjim primjerom koji se vidi u Isusu.

Zapovijed 2 — Ne Klesanim Likovima, opisuje zašto su slike bile tako odvratne Bogu. Ova naredba propisuje kako se ne klanjati Bogu. Isus je podigao standard kada je rekao da obožavamo Boga "u duhu i istini."

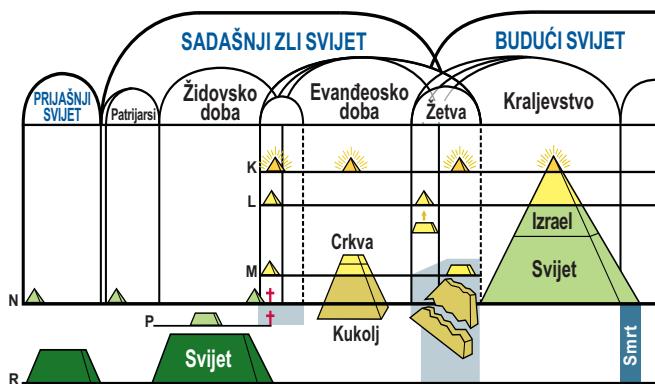
Zapovijed 3 — Ne uzimaj Ime Božje Uzalud, otkriva svetost imena Jehova. Sve što je povezano s Njim je svetinja. Ova naredba također zabranjuje krivo zaklinjanje ili lažno zaklinjanje.

Zapovijed 4 — Sjećajte Se Šabata, opisuje izraelski subotnji dan od odmora i klanjanja. Apostol Pavao nadovezuje se na ovo kad opisuje duhovni odmor koji rezultira kada vjerujemo Bogu. Duhovna subota držai se svaki put kad počivamo u vjeri.

Zapovijed 5 — Poštuj Svoj Oca i Tvoju Majku, uključujuće obećanje o dugom životu. Poštivanje roditelja potiče zdrave obiteljske odnose. Roditelji koji vode svoje dijete može proširiti na Crkvu sa starijom, iskusnom braćom koja vode mlade.

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Temeljna Načela Deset Zapovijedi

Rujan / Listopad 2022

Svezak 104, Broj 5

4 On Je Uzveličao Zakon

6 Zapovijed 1

9 Zapovijed 2

12 Zapovijed 3

14 Zapovijed 4

16 Zapovijed 5

19 Zapovijed 6

22 Zapovijed 7

24 Zapovijedi 8, 9, 10

Zapovijed 6 — Ne Ubij, izražava da je život svet. Isus je podignuo standard, govoreći da čak i ljutnja može biti ravna ubojstvu. Grijeh počinje u srcu i s njime se mora suočiti u kršćanskom ratovanju.

Zapovijed 7 — Ne Smiješ Počiniti Preljub, također ima dublje načelo u svojoj srži. Duhovno i emociонаlno jedinstvo u braku stvara vezu koja ne samo sprječava takvo vanjsko ponašanje, nego stvara okruženje ljubavi i povjerenja. Ovo se proteže na suvernike u Kristu.

Zapovijedi 8, 9, 10 — Ne kradi, Lažno Svjedoči ili Poželi, imaju temeljna načela velikodušnosti, poštovanja i ljubavi. U prispopodi o Dobrom Samarićaninu, Isus je objasnio što znači biti nečiji bližnji. Važnost istine leži u osnovi svake od ovih zadnjih zapovijedi.

Neka ovaj broj bude poticaj za posegnuti dublje u Božju riječ i ponekad tražiti skrivena načela koja se prenosi.

On Je Uzveličao Zakon

„JEHOVA je potpuno zadovoljan radi pravednosti njegove; Zakon će on uzveličati i učiniti ga časnim” (Izajia 42:21).

U vrijeme kada je prorok Izajja napisao gornje riječi, Izrael je postao iskvarena nacija. Opisao je ljudi kao gluhe i slijepi za riječi Božje. Kao rezultat toga, Bog je dopustio da budu opljačkani od njihovih neprijatelja. Za većinu Izraelaca, Zakon je postao stara relikvija koju treba odbaciti. U ovom kontekstu, redak 21 ističe se na izvanredan način. Unatoč Izraelskom nepoštivanju Zakona, Jehova ga je uzveličao i učinio slavnim. Prorok kaže da je On to učinio zbog svoje vlastite pravednosti. Ovo se može razumjeti na razne načine.

Nisko poštovanje Izraela prema Zakonu nije značilo da je Zakon bio manjkav na bilo koji način. Stoljećima ih je vodio i blagoslovio kao naciju. Izraelovo pridržavanje Zakona učinilo ih je velikima i pružilo vodeća moralna načela. Okretanje od Zakona nije smanjilo njegovu vrijednost. Dolazeći iz Jehovinog uma značilo je da će vrijednosti koje je podučavao uvijek biti istinite i pravedne, očitovanje Božjeg vlastitog karaktera.

Isus Kao Kontrast

Postoji značajan kontrast između Israelskog buntovničkog ponašanja, opisanog u Izajiji 42, i proročanskog osjećanja našeg Gospodina, samo nekoliko poglavljia kasnije. U Izajiji 50 imamo nagovještaj Isusovih vlastitih osjećaja.

“Gospodin JEHOVA mi je dao jezik učenih *ljudi* da bih znao kako izgovoriti riječ u pravo vrijeme *onome koji je umoran*. On svako jutro budi, budi mi uho da slušam poput učenih *ljudi*. Gospodin JEHOVA otvorio mi je uši, i ja se nisam bunio niti sam nazad uzmicao. Leda sam svoja podmetnuo onima koji me udaraju, i obraze svoje onima koji su mi bradu čupali; lice svoje nisam skrivaod ruganja i pljuvanja. Jer Gospodin JEHOVA će mi pomoći, stoga se neću smesti; stoga sam lice svoje postavio kao kremen i znam da se neću posramiti” (Izajia 50: 4-7).

U ovim nadahnutim riječima, Isus se vidi kao predani student koji je dijelio svoje učenje kao veliki učitelj. Bio je željan naučiti Božja načela i uvijek je bio otvoren za poučavanje. Kada se je suočio s vodama Izraela, koji su okrenuli leđa Bogu, Isus nije slijedio njihov primjer. Umjesto toga, okrenuo je svoja leđa njihovom udaranju i zlostavljanju. Izdržao je ponižavajuće postupanje zbog

njegovog pravednog stava i nije se “smeo” njihovim sramotnim postupanjem i pokušajima da ga sapletu.

Isusov Poziv Sljedbenicima

Postaviti svoje lice kao kremen opisuje Isusovo odlučno stajanje za pravednost i nepokolebljivu odanost prema Ocu. Njegovu vjeru tijekom nedaće dalje opisuje prorok i uključuje poziv za one koji se boje Boga. “Blizu je onaj koji me opravdava; tko će se parničiti sa mnom? Ustanimo zajedno; tko je moj protivnik? Neka taj pristupi k meni. Gle, Gospodin JEHOVA će mi pomoći; tko je onaj koji će me osuditi? Evo, svi će oni ostarjeti kao odjeća, moljac će ih izjesti” (Izajia 50:8, 9).

Riječi “Blizu je Onaj koji me opravdava” odražavaju sigurnost našeg Gospodina da će njegova služba biti priznata i potvrđena od Boga. Oni koji su se protivili njegovoj pravednoj službi ostarjeli bi kao odjeća izjedena od moljaca, ali On bi izdržao. Istina o njegovom proslavljenju je utjeha za sve koji cijene život i nasljeđe koje je on ostavio.

Zajedno sa sigurnošću njegove pobjede, tu je poziv, “ustanimo zajedno.” Ovaj odzvanja istinito u srcima onih koji vole pravednost i cijene važnost poistovjećivanja s našim Gospodinom. Stoeći sa njim znači prihvati iste principe, standarde i obveze.

On je Uzveličao Zakon

Iako Izajijino proročanstvo kaže da je Jehova uzveličao Zakon, to nije ništa manje istina kada je primijenjeno

Isus poučava

na Isusa. Ivan piše: "Jer koga je Bog poslao, rječi Božje govori, jer *mu* Bog ne daje Duha na mjeru. Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu" (Ivan 3:34, 35). Isus je bio savršen ljudski odraz Boga. Njegove riječi dao mu je Otac. Kao što je Jehova uzveličao Zakon Izraelu, Isus je donio još dublju dimenziju svojim sljedbenicima.

Opisujući Aronovo svećeništvo, apostol Pavao je rekao: "Jer kad se mijenja svećenstvo, nužno se mijenja i Zakon" (Hebrejima 7:12). Njegov stav je da nismo pod ropstvom Zakona pa njegovi brojni rituali i žrtve više nisu prikladni. Ali moralni aspekti Zakona uvijek će biti ispravni i dobri. Stoga, tamo velike su lekcije koje treba naučiti proučavanjem Moralnog temelja zakona.

U pokušaju da saplete Isusa, jedan od Farizeja je pitao: "Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?" (Matej 22:36). "Isus mu je rekao: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom i svim umom svojim. To je prva i najveća zapovijed. A druga je njoj slična: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.' O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci" (Matej 22:37-40).

Isus nije mislio da sve što je napisano u Zakon i Proorcima se može svesti na načelo ljubavi. Zakon i proroci sadrže Božja obećanja, povijest Izraela, i mnoge važne značajke koje poučavaju Božji plan. Isus je mislio da je sve u pogledu naših dužnosti prema Bogu i ljudima sažeto sa ljubavlju, da je svaki aspekt Zakona i svako proročanstvo bilo vođeno Božjom ljubavlju.

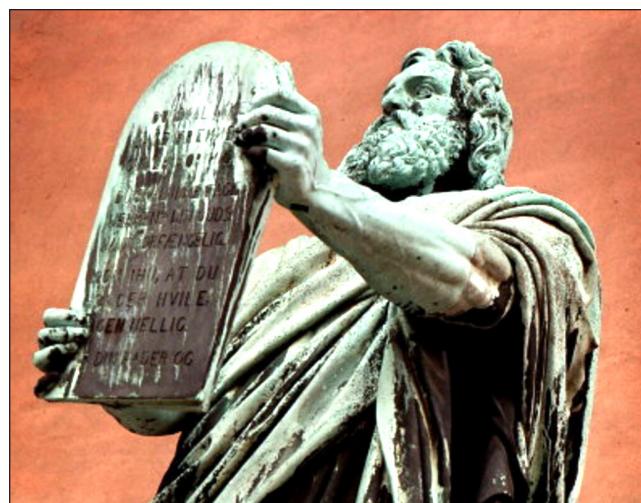
Ljubav Prema Bogu

Bez temeljnih načela ljubavi, ostale zapovijedi postaju besmislene. Postoji praktičnost ovog koncepta. Razlog zašto ne bismo trebali imati drugih bogova osim Jelove (1. zapovijed) mora biti jer Ga volimo onakvog kakav jest. Volimo Ga zbog Njegovog karaktera i blagoslovljengog djela kojeg On poduzima. Ljubav nam zabranjuje, ne samo od pravljenje rezanih idola (2. zapovijed), već postavljanje bilo čega ili bilo koga iznad Njega. Naša ljubav znači da nikada nećemo obeščastiti Njegovo ime čak i našim riječima (3. zapovijed).

Oni koji Boga ljube iznad svega razumjet će da sjećati Ga se samo Subotom jednostavno nije dovoljno. On će biti dio svakidašnjice. Ljubav prema Bogu je, dakle, temelj prve četiri zapovijedi. To je temeljna tema života koja im daje dubinu značenja koje se ne vidi na površini.

Ljubav Prema Čovjeku

U Rimljanima 13:8-10 apostol Pavao bira veliko načelo koje je osnova posljednjih šest zapovijedi. "Nikome ništa ne dugujte, osim da ljubite jedan drugoga. Jer tko ljubi drugoga, ispunio je Zakon. Jer ono: "Ne čini preljub! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno!"

Mojsije, koji je primio Zakon od Boga

Ne poželi!" i svaka druga zapovijed, sadržana je u ovoj besjadi, to jest: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!" Ljubav bližnjemu ne čini zlo. Stoga je ljubav ispunjenje Zakona."

Isus je još jednom uzveličao Zakon prilikom držanja Propovijedi na gori. Prilikom govorenja o 6. zapovijedi, "ne ubij" on je proširio načelo da uključuje biti ljut bez razloga, te važnost pomirenja.

Usredotočujući se na 7. zapovijed, Isus je jasno rekao da je čin preljuba proširen izvan fizičke radnje. Čak je i preljubnička misao bila grešna. On je sugerirao da bi bilo bolje biti oslijepljen nego suočiti se s oslabljujućim učinkom požude u srcu. Još jednom je sažeо ovaj dio Zakona opominjući da ne samo da je bilo ispravno ljubiti bližnjega, nego ljubav treba biti proširena na njihove neprijatelje (Matej 5:21-48).

Isus Ga je Učinio Časnim

Isus je prepoznao vrijednost i dublja načela preneseна u Božjem zakonu. Počastio ga je živeći svoj život u skladu sa svakim. On je volio Boga iznad svega i bio je osjetljiv na potrebe siromašnih i potlačenih. On je dao konačni dar žrtvujući vlastiti život za blagoslov drugih. Kao rezultat toga, njegov život je bio častan. Riječ čast se rijetko čuje u ovom svijetu. Sugerira život vođen visokim moralnim standardima. Hebrejska riječ prevedena kao "častan" u Izajiji 42:21 znači "biti velik, ili (figurativno) veličanstven." Isus je učinio Zakon veličanstvenim, nečim prekrasnim što se treba cijeniti na najdubljoj razini.

Naša bi se srca trebala pognuti u poniznoj zahvalnosti za dar božanskih načela sa kojima smo bili blagoslovjeni. To je osnova za život na najvišoj razini. Pokušavajući živjeti u skladu s ovim smjernicama je poput putokaza za pronalazeњe radosti i mira. To su uzveličana načela koja će odvesti čovječanstvo u vječni život.

Zapovijed 1

,,Nemoj imati drugih bogova pored mene” (Izlazak 20:3).

Prve tri zapovijedi iz Dekaloga su usredotočili Izrael na Boga kao jedan i jedini izvor nacionalnih i osobnih blagoslova. Izrael je upravo bio preživio deset pošasti u Egiptu i čudesni prijelaz preko

Crvenog mora. Vjerovanje u jednog vrhovnog nevidljivog Boga još uvijek je bilo izazov za neke Izraelce, čak i do Babilonskog sužanstva. Nova generacija Izraelaca su odgajani u pustari, ovisni o svakodnevnim čudesima kako bi se pouzdali u jednoga pravog Boga.

Kad je Kanaan bio podijeljen među Hebrejskim plemenima, Bog je ustanovio jednostavnu administraciju. Duhovno vodstvo pružali su Leviti. Nacionalno blagostanje je ovisilo o sposobnosti Izraela da izbjegne štovanje idola susjednih naroda.

Primjeri Sudaca

Nažalost, Izrael je štovao druge bogove u Kanaanu, već u Sucima poglavje 2. Bog je podigao suce da izbave Izraela iz ruku njihovih neprijatelja i pastirio je naciju natrag k Njemu. Ali Izrael bi se okrenuo drugim bogovima čim bi sudac umro (Suci 2:19). Izrael se oslanjao na svoje ljudske vode da im pokažu kako obožavati Boga. Zapis nekih sudaca, poput Gideona, Baraka i Debore, pokazuje njihovu odanost Bogu i izazov ostati vjeran prvoj zapovijedi (Suci 5).

Nakon čudesnog susreta s anđelom Božnjim, Gideon je započeo svoje djelo gradnjom žrtvenika Jehovi i uništavanjem žrtvenika Baala (Suci 6). Bilo je nužno da Bog bude javno proglašen jedinim pravim Bogom prije nego što je Gideon mogao povesti svoju vojsku. Sa 300 muškaraca krenuli su protiv “bezbjedne” vojske Midjanaca i Amalečana, boreći se u ime Jehove (Suci 7:12). Nakon pobjede, Gideon je odbio ponudu da postane Izraelski vladar, govoreći: “Neću ja vladati nad vama, niti će moj sin vladati nad vama; JEHOVA će vladati nad vama!” (Suci 8:23). Unatoč ovom mudrom savjetu, Gideon nije uspio kao vođa jer je iskoristio dio plijena da napravi predmet štovanja za Izrael. To je postalo “zamka” njemu i njegovoj obitelji (Suci 8:27). Tako učimo da čak i u životnim pobjedničkim trenucima, trebamo pazi da obožavamo Boga i razumijemo Njegovu ruku u njima.

Debora i Barak daju bolji primjer stavljanja Boga na prvo mjesto. U Sucima 4 učimo o čudesnoj pob-

jedi Izraela protiv Siserine silne vojske željeznih kola. Suci 5 poglavje otkriva Debora i Baraka kako pjevaju hvalospjeve Bogu pred narodom za pobjede Izraela, podsjećajući ljudi odakle dolazi njihova snaga. Kao rezultat toga, Izrael je trebao živjeti u miru sljedećih četrdeset godina (Suci 5:31). Isto tako, kada se sjećamo Boga kao izvora svih naših pobjeda u životu, prakticiramo princip ne imajući drugih bogova pored Njega.

Lekcija iz Samsonova života uči da staviti Boga na prvo mjesto također znači ne oslanjati se na naše vlastite snage. Njegovo samo-žrtvovanje kao slijepca, porobljenog čovjeka je došlo zazivajući Boga za snagu posljednji put. S njim je povukao prema dolje hram Dagona i ubio još Filistejaca više u njegovoj smrti nego tijekom njegova života (Suci 16:30). Božjom snagom oslobođio je Izrael od ugnjetavanje na način na koji nije mogao. Ovu lekciju ističe apostol Pavao. “Sve mogu u Onome koji me osnažuje” (Filipljanim 4:13). Kad izgubimo iz vida izvor naše snage, mi ne stavljamo Boga na prvo mjesto.

Debora i Barak, iz razdoblja Sudaca

Suce je podignuo i opunomočio Bog kad je Izrael vatio za pomoć. Bila je to djeletvorna metoda da ih podsjeti na prvu zapovijed: nemoj imati drugih bogova pored Mene. Izrael je postao još gori kad je htio da bude kao i drugi narodi s kraljem. Ovaj zahtjev je došao kao posljedica lošeg vodstva. Desetljećima ranije vjersko vodstvo nije uspjelo sa sinovima Elija, velikog svećenika (1. Samuelova 2:12). Samuelovi vlastiti sinovi "okrenuli su se prema nepoštenoj dobiti, uzimali mito i izvrstali pravdu" (1. Samuelova 8:3). Prihvaćajući ulogu Božjeg predstavnika, važno je da materijalističke želje ne budu pokretački motiv. Materijalizam je bio, i nastavlja biti, jedna od Sotoninih najučinkovitijih zamki i može postati bog postavljen pred Jehovu.

Pouke od Kraljeva

Bilo je trenutaka kada je pohlepa bila prikrivena kao služenje Bogu. To se dogodilo kada je Kralj Šaul je pokušao izvući korist iz ratnog plijena (1. Samuelova 15:15). Učinio je to nakon što se ponosio sa impresivnom vojskom koju je izgradio tijekom svoje vladavine (1. Samuelova 15:4).

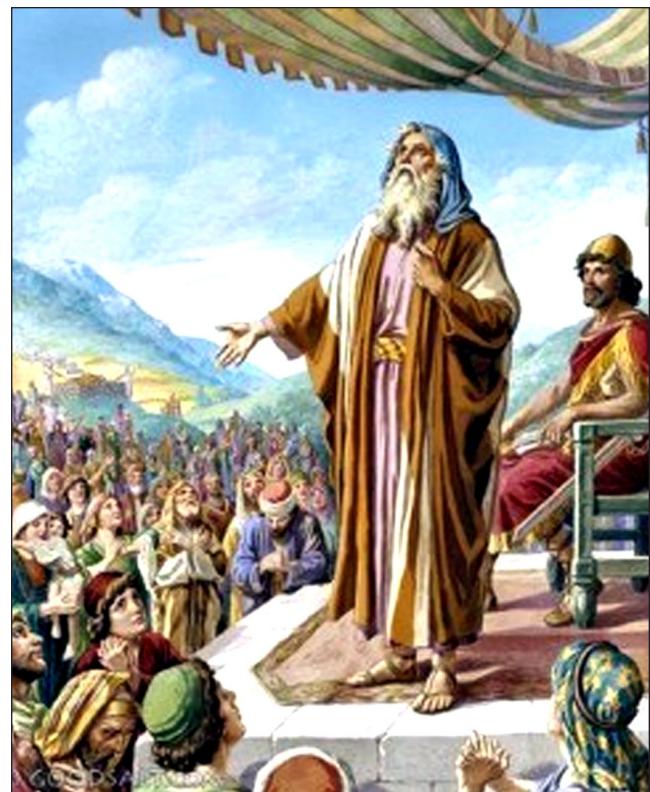
Bog je znao da Izrael neće bolje proći pod kraljevima, ali je to bila potrebna lekcija za Izrael. Kad su Samuelovi sinovi postali iskvareni, Izrael je gledao na druge narode, a ne k Bogu. Došli su Samuelu s molbom.

"I rekli su mu: "Evo, ti si ostario, a tvoji sinovi ne hode tvojim putevima. Postavi nam sada kralja da nam sudi, kako je *to kod* svih naroda." Ali se ta riječ Samuelu zamjerila kad su rekli: "Daj nam kralja da nam sudi!" Tada se Samuel pomolio JEHOVI. A JEHOVA je rekao Samuelu: "Poslušaj glas naroda u svemu što ti govore; jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili mene, da ja ne trebam kraljevati nad njima. Po svim djelima koja su činili meni od onoga dana kad sam ih izveo iz Egipta pa sve do dana današnjega, njima su me napustili i služili tudim bogovima, tako oni čine i tebi" (1. Samuelova 8:5-8).

U želji da budu "kao drugi narodi," Kršćani također mogu biti u iskušenju da slijede ljudske vođe i stvaraju nezdrave zemaljske veze. Biranje odgovarajućeg vodstva može biti izazov s kojima se kršćanske skupine moraju nositi. Oslanjajući se na Biblijske kvalifikacije bitno je kada biraju vođe koje Bog želi.

David

Božja reakcija na pokvarenog kralja trebala je završiti njegov život i zamijeniti ga novim kraljem. Prvi takav slučaj doveo je do pomazanja Davida dok je Šaul još bio kralj. David je bio čovjek po vlastitom Božjem srcu.

Prorok Samuel, koji je pomazao Šaula i Davida

Iako nije uspio u mnogim prilikama, David nikada nije postavio druge bogove pred Jehovu. Kroz svoje psalme hvalio je Boga i u najtežim situacijama. David je otisao Bogu za pomoć u nevolji. David se također sjetio Boga kad su stvari isle dobro i napravio je detaljne planove za Hram. David je želio da oni koji su ulazili u Jeruzalem primijete Božji hram, a ne njegovu vlastitu palaču.

Međutim, čak se i David poskliznuo i zamalo prekršio prvu zapovijed. Kroz cijeli njegov život on je pronašao Boga kao svoj izvor snage kao što je zorno opisao u Psalmu 18. Kasnije tokom svoje vladavine, međutim, ponosio se svojim vojnim junaštвom i zahtijevao prebrojavanje Izraelovih vojno sposobnih muškaraca. Učinio je to unatoč savjetu Joaba i drugih zapovjednika njegove vojske (2. Samuelova 24). Nastavio je u ovom okviru uma jer se popis nastavio gotovo deset mjeseci (2. Samuelova 24:8). Nakon što je zaključen, David je shvatio svoj grijeh i molio se Bogu za oprost. "Jako sam sagriješio što sam to učinio! Ali sada, JEHOVA, zaklinjem te, ukloni nepravdu svome slugi, jer sam jako ludo radio" (2. Samuelova 24:10). Kao posljedica Davidovog grijeha, Bog je poslao pošast koja je rezultirala smrću 70.000 Izraelaca.

Salamun

Salomon je identificirao ponos kao uzrok pada. "Ohlost ide pred propašću i duh bahati pred padom"

(Izreke 16:18 KJV). Znao je za Saulov neuspjeh po toj osnovi i o očevu neuspjehu u popisu stanovništva. Ali on to nije uzeo k srcu, pa je tako doveo i do njegove vlastite propasti. Ponos je stavljanje nečijeg sebe "pred Boga." Solomon se smatrao mudar i dopustio štovanje drugih bogova u Izraelu, čak im je izgradio hramove u Jeruzalemu. Time je ozakonjeno kršenje prve zapovijedi, i Izrael se borio s idolopoklonstvom sve do povratka iz babilonskog zarobljeništva. Iako je Solomon na kraju shvatio njegov neuspjeh, većina sljedećih kraljeva nastavila je odvoditi narod od Boga.

Pouke od Isusa

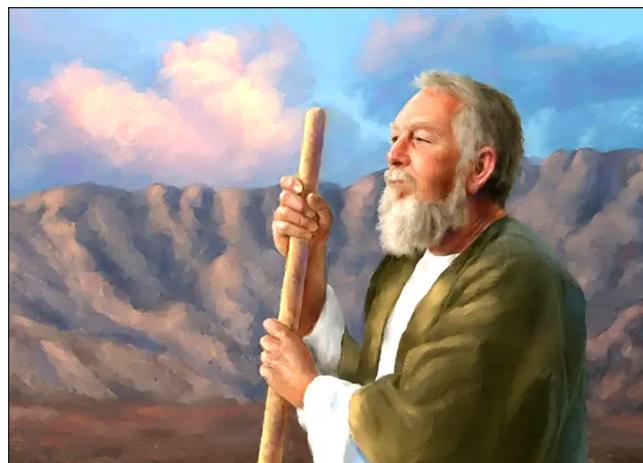
Mnogi vrijedni primjeri nikada nisu posustali u njihovoj predanosti Bogu, kao što su Danijel, Ilija i Jeremija. Ali jedini savršeni primjer je bio Isus. Njegova želja da Boga stavi na prvo mjesto bila je očitovana u ranoj dobi od 12 godina. Kada je njegova obitelj krenula iz Jeruzalema, ostao je diskutirati o Božjoj riječi u "kući Oca njegova" (Luka 2:41- 52). Na početku svoje službe, tri iskušenja bila su Sotonin napor odvratiti Isusa od držanja Boga na vrhu.

Prvo, Isus je bio u iskušenju da upotrijebi svoje Bogom dane moći da koristi svom tijelu pretvaranjem kamena u kruh. Kad to nije uspjelo, bio je namamljen zloupotrijebiti Božju riječ i time impresionirati ljude skočivši s vrha Hrama. Zadnje Naime, bio je izazvan da prihvati Sotonu i njegove metode ispred Boga. Isusov konačni odgovor bio je onaj na kojeg se možemo osloniti u svim takvim iskušenjima: "Klanjam se Gospodinu, Bogu svome, i služi jedino Njemu" (Matej 4:10).

Tijekom svog života Isus je bio transparentan i glasan o svojoj odanosti Bogu. Kada ga je netko nazvao "dobrim učiteljem," bio je brz istaknuti da samo Bog treba biti nazvan "dobrim" (Luka 18:19). On je uskrsnuo Lazara da slavi Boga, a ne sebe (Ivan 11:40-42). Više puta je rekao da je došao vršiti volju svoga

Oca (Ivan 5:30). Kad je izlječio slijepca od rođenja, bilo je to da bi se „Božja djela na njemu mogla pokazati“ (Ivan 9:3). To je kulminiralo njegovom molitvom u Ivanu 17, gdje je Isus prihvatio Božju volju i zatim nastavio slušati bez oklijevanja. Pritom Isus je umro za sve koji su ikada živjeli. Tijekom svog zemaljskog života bio je utješno utočište svakome tko mu je došao.

Apostol Ivan naučio je hodajući s Isusom da ne možemo voljeti Boga ako ne volimo ljude oko sebe (1. Ivanova 4:20, 21). Isus nikada nije dopustio svojim darovima iscijeljivanja i poučavanja okrenuti se ponosu ili sebičnoj dobiti. On nije uzimao zasluge za njegovo znanje. Poslušao je Boga u svakom trenutku, čak i kada je to značilo poniženje od ruku nižih ljudi i smrt na križu. Suprotstavio se onima koji su krivo prikazivali Boga ali je šutio kad je Božja volja zahtijevala od njega da to učini. Nitko ne može duplicitati tako savršen primjer. Ali kao kršćani, mi možemo častiti ime Božje ljubeći svoje bližnje, korištenjem naših darova za dobrobit drugih, i time što nemamo visoko mišljenje o sebi. Na ovaj način možemo imitirati našeg Gospodina na način na koji je on postavio Bog na prvo mjesto u svemu što je radio.

Apostol Ivan

Zapovijed 2

„Ne pravi sebi nikakvog izrezbarenog lika ili nekakvog obličja nečega što je gore na nebu ili što je dolje na zemlji, ili što je u vodi pod zemljom“ (Izlazak 20:4).

Druga se zapovijed nadovezuje na načelo u prvoj zapovijedi: “Nemoj imati drugih bogova pored mene.” Zabrana izrade klesanih likova uključuje ne samo stvari na zemljii, nego se također proteže gore do nebesa, također kao i dolje u dubine vode. Ove naredbe su apsolutne. Jasno daju do znanja da je Božje mjesto u našem životu biti na visini časti i poštovanja. Ništa od dobrih stvari koje su dio Njegove kreacije — nebesa, zemlja, i more — ne bi se trebalo obožavati ili koristiti da predstavlja Njega, niti bi trebao bilo koji drugi bog biti štovan.

Oni Nisu Vidjeli Nikakvu Priliku

U Ponovljenom zakonu 4:15 umovi Izraelaca su pozvani natrag u vrijeme kad je na Horebu Bog izgovorio svoje zapovijedi i sklopio s njima savez. Mojsije je podsjetio narod konkretno na ono što nisu vidjeli. Bog nije uzeo nikakvog oblik ili priliku. “jer niste vidjeli nikakvog obličja onoga dana kad vam je JEHOVA govorio.”

Da je Bog htio da ga Izraelci povežu s nekim dijelom njegove kreacije, mogao je lako to učiniti. Činjenica da se Bog nije očitovao kao neko stvorene s polja ili ptica nebeska bio je podsjetnik da se moraju čuvati takvih iskušenja. Ovaj redak ne samo da je potvrdio da Bog ne želi da služimo ili priznajemo lažne bogove. Nego,

da osim toga, ne smijemo koristiti nikakav fizički predmet kao kanal kroz koji Ga obožavamo.

Zašto Su Rezani Likovi Toliko Mrski Bogu?

Čovječanstvo je imalo sklonost prema idolima. U drevnom Bliskom istoku, služili su kao kanal između boga kojeg su predstavljali i štovatelja.

Ovaj oblik obožavanja ima mnogo fatalnih mana. Prvo, idole su stvorila grešna bića i jesu ništa više od zrcalne slike kulture i osobnosti onoga koji ga stvara. Dakle, to bi bio bolji prikaz tvorca idola nego slika nečeg božanskog. Idol je stvoren na sliku čovjeka, pripisane su mu sve njegove mane i osjetljivosti. Nema količine vještina ili planiranja koji mogu izbjegći ovaj ishod.

Druge, ideja da je idol djelovao kao kanal za doći do Boga jednostavno nije istina. Ovo je najočitiji razlog zašto Izlazak 20:4 upozorava protiv takve gluposti. Od pada u grijehe, čovjekov pristup Bogu zahtijeva je čišćenje od grijeha. Iako su starozavjetne životinske žrtve bile ceremonijalne, istaknuli su ovaj zahtjev. S Aronom, Velikim svećenikom koji djeluje u ime onoga koji prinosi, žrtve pomirnice bile su prinesene Bogu. Pošto je Aron bio tip Isusa, i žrtva očišćenja tip otкупnine i žrtve za grijehe, obmanjujuća priroda idola postaje očita. Jedini pravi način pristupa Bogu je kroz Isusa, koji je rekao: “Ja sam put, istina i život; nitko ne dolazi k Ocu osim kroz mene” (Ivan 14:6). Presudno je tada razumjeti da je jedini prihvatljivi način pristupa Bog kroz Isusovu krv i zasluge Krista. Svaki pokušaj da se dođe do Boga kroz doslovni ili metaforički idol je uzaludan i čin je ismijavanja Božjeg plana.

U kojem je smislu Bog “ljubomoran Bog?”

Uz zabranu služenja ili klanjanja idolima, Bog je rekao: “Jer *sam* ja, JEHOVA, Bog tvoj, ljubomoran Bog” (Izl 20:5). Dodaje da bi se bezakonje idolopoklonstva pohodilo na trećoj i četvrtoj generaciji.

Međutim, Izlazak 20:6 pokazuje nam drugu stranu stvari. Naime, oni koji drže do sebe blizu Bogu i vjerno vrše Njegove zapovijedi dobit će blagoslov do tisućitog naraštaja. Dok Božji sud protiv lažnog štovanja može biti težak, blijedi u usporedbi s njim milost i blagoslov koji On čeka da izlije na one koji Ga obožavaju. Ako je naše štovanje ispravno, samo trebamo ostati ponizni i poslušni da ih primimo.

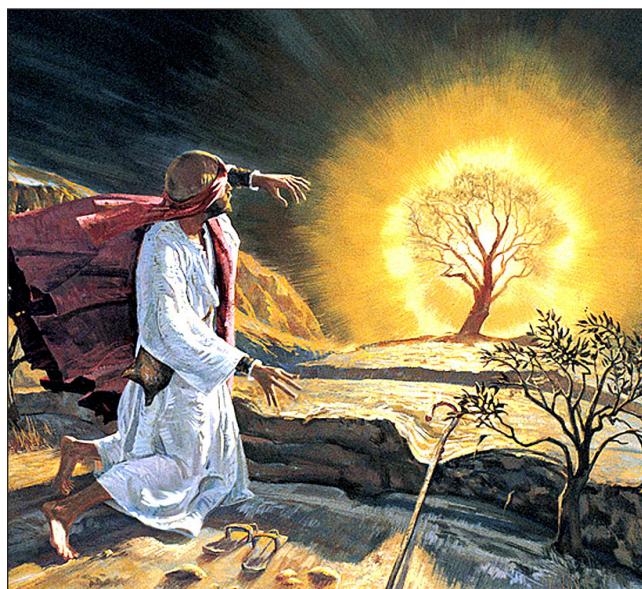
Nebo nad nebesima ne može obuhvatiti Boga

Kad bi Božja ljubomora bila slična ljudskoj ljubomori, ne bismo očekivali Njegove blagoslove tako obilno u usporedbi s Njegovim kaznama. Čovjekova je ljubomora usmjerena na sebe i često proizlazi iz nje ili dovodi do ljutnje, gorčine ili čak nasilja. Rijetko vodi do milosti i milosrđa. Rezultat su pohabani ili prekinuti odnosi.

Božanska Ljubomora

U 2. Korinćanima 11:2, apostol Pavao piše da je ljubomoran na korintsku braću s božanskom ljubomrom. Ali Njegova želja za njima nije bila egocentrična. Želio je da ostanu predani i vjerni vjeri koja im je bila predana. Pavao je znao da postoji mnogo lukavih mudrovanja u svijetu koji bi pokušali da ih odmame od Isusa i jedinog puta do spasenja. Ako su bili prevareni, oni bi izgubili puninu radosti koja se jedino nalazi u Kristu. Božja ljubomora nije motivirana egocentričnosti, već ljubavlju.

Kad Bog o sebi govori kao o ljubomornom Bogu, On nije egocentričan niti ljut da nas vidi sretnima odvojeni od Njega. Međutim, On zna da prava sreća i vode života koje gaše žed duše se ne mogu se pronaći nigdje drugdje. On zna naše želje i potrebe i može ih zadovoljiti Svojim nežnim dodirom i probojnim riječima kao što ništa drugo ne može. Niti jedan lažni bog ili idol ne mogu nam uzvrati ništa za naše štovanje. Sa ovakvom ispraznom sudbinom koja čeka one koji preziru Njegovu ljubav, kako Bog ne bi bio ljubomoran za naša srca, znajući za blagoslovjeni rezultat? Njegova je ljubomora motivirana brigom za naše vječno duhovno zdravlje, blagostanje i radost. Sreća je moguća samo u istini.

Prisutnost Boga simbolizirana u gorućem grmu

Zapovijed za Suzdržavanje

Pouzdanje u Božju veću mudrost i podlaganje Njegovom autoritetu, unatoč željama našeg tijela, važan je korak u Kršćanskom životu. Zapovijed koju razmatramo pomaže nam vidjeti da dok svijet može pronaći utjehu u štovanju fizičkih objekata, bilo da je to sam objekt ili reprezentacija neke apstraktne ideje, kršćanin ne treba štovati Boga na ovaj način. Stvoriti sliku Boga znači nijekati Njegov autoritet.

Cini se da ljudi pronalaze povjerenje u kontaktu sa stvarima koje cijene. Tada to prestaje biti apstraktno i oživjava nečija osjetila. Biti u mogućnosti da to dotaknemo rukama može čak i smiriti tjeskobe naših srđaca. Bog u svojoj mudrosti vidi da ako stvorimo sliku o Njemu, da bi ta slika na kraju postala naš predmet obožavanja i naklonosti, umjesto Njega. Takvo djelo bi nas odvelo od Njega, a ne vodi nas bližem zajedništvu s Bogom.

Obožavati „u Duhu i Istini?” Ivan 4:23,24

U Izlasku 20:4 Bog nam govori kako Ga ne obožavati. Pod tamošnjim Zakonom bila su pravila koja su regulirala i osobno ponašanje kao i propisi u pogledu žrtava. To je vodilo Izraelce u njihovom obožavanju Boga. Dakle, kada su ljudi obožavali, bili je to na vrlo specifične načine na koje su bili upućeni. Njihovo obožavanje bilo je usredotočeno na tabernakul, ili kasnije hram, smatrani Božjim boravištem.

Prirodno se postavlja pitanje kako bi Kršćani trebali štovati Boga? U Ivanu 4:23, 24, Isus odgovara da se pravi štovatelji klanjaju “u duhu i istini.” Isus je napravio razliku između starog načina štovanja Boga na fiksnom mjestu, i ovog novog načina kojeg je otvara. Štovanje Boga više ne bi bilo vezano za određeno mjesto.

Da bismo obožavali Boga u duhu, bitno je da Ga mi poznamo u duhu. To znači uranjanje sebe u Svetu Pismo, učeći o Bogu kroz njega.. Razumijevanje Božjeg plana o otkupljenje nam pomaže da istinski upoznamo Boga. On nam se je otkrio kroz Svetu Pismo objašnjeno kroz Poruku Žetve. Kada istina uzima maha u našim srcima, vidimo to da Bog nije usredotočen na kaznu i odmazdu. Sada vidimo Boga kao autora čovjekovog spasenja, koji se tako duboko brine za svoje stvorene da nije poštio vlastitog sina da nas spasi. Njegova milost i milosrđe su ogromni. Mi smo poniženi, prepoznajući našu potrebu za spasiteljem.

Nakon primanja zasluge Kristove pravednosti primijenjene na palo tijelo i začeća Duhom Svetim, spremni smo štovati Boga u duhu. Sada imamo odnos sa Njim kao duhovni sinovi. Prilazeći Mu sa hrabrosti

da izrazimo svoju zahvalnost, možemo se zadržati u njegovoj prisutnosti i izraziti divljenje koje se prelijeva iz poniznih srca. Naše štovanje mora biti očito u načinu na koji živimo našu vjeru i posvetne zavjete.

Sa svetim Duhom kao našim vodičem, trebali bismo uhvatiti osnovu Boga i Njegove pravednosti u svakom aspektu našeg života. Život obožavanja odražava milost i milosrđe koje smo primili. Stojimo odlučno za načela pravednosti i protiv grijeha i griješnog života.

Naše duhovno štovanje zahtijeva od nas da ispunimo svoje posvećenje da položimo svoja tijela kao živa žrtve, nijeći želje tijela dok slijedimo stope našeg kapetana, Isusa.

„Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božjim: prinesite svoja tijela *na žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, kao svoje razumno bogoslužje*” (Rimljanima 12:1).

— Micah Hess

Zapovijed 3

„Ne uzimaj imena JEHOVE, Boga svojega uzalud“ (Izlazak 20:7).

Riječ "uzalud," kako se koristi u Izlasku 20:7 (S7723), prevedena je s Hebrejske riječi shav. To znači pustošenje; (destruktivno) zlo. U tom smislu propast. Njegovo korijen je od riječi pokazati (S7722), što znači, implicirano, razaranje.

Nakon ispitivanja značenja hebrejskog, Božja zapovijed ostavlja dojam na slušatelja da je Njegovo ime sveto. Iako nitko nije sposoban počiniti "destruktivno zlo" samom Jehovi, oni mogu osramotiti Njegovo ime nepravednim rijećima ili djelima počinjenim u Njegovo ime. Jedan aspekt ove naredbe, dakle, odnosi se na zakletvu u ime Jehovino. Naravno, sve zakletve treba držati, ali posebno kada se daje u ime Boga. Ovo je jasno navedeno u Levitskom zakoniku 19:12. "I ne zaklinjite se lažno mojim imenom, ni ne oskrvnjujte ime svoga Boga. Ja sam JEHOVA."

Adam Clarke komentira ovu zapovijed. "Ova zapovijed ne samo da zabranjuje sve lažne zakletve, nego sve obične psovke gdje se koristi Božje ime, ili gdje se na njega poziva kao na svjedoka istine. Također nužno zabranjuje svako olako i nepobožno spominjanje Boga, ili bilo koje od njegovih svojstava; a ova izvorna riječ [la shav, uzalud] ... posebno znači: i mi možemo sigurno dodati svemu tome, da svaka molitva ... itd., koja nije popraćena dubokim strahopštovanjem i pravim duhom pobožnosti, je ovdje također osuđeno."

Ovaj opis ilustrira svetost stvari povezanih s Juhovom. Svako prizivanje Njegovog imena, riječju ili tihom molitvom, treba obavljati s velikim poštovanjem. Zanimljivo je da je to jedina zapovijed koja dodaje posljedice za njegovo kršenje. "jer JEHOVA ne ostavlja nedužnim onoga koji uzima ime njegovo uzalud." Nema daljnje razrade u pogledu bilo kakve kazne. Međutim, ova tema je očito važna Bogu.

Ime Juhova

Značenje Božjeg imena je značajno. Strongova konkordacija (S3068) definira ga kao "samopostojeći ili vječan." Zbog toga što je Bog postojao od vječnosti prošlosti, i neće imati kraja, On je superiorniji od svega ostatka stvorenog. Njegovi postupci i planovi do prinose Njegovoj svetosti. Oni otkrivaju Boga punog ljubavi, dobrohotnog Boga, onoga koji se jako brine za uzdizanje i blagoslov svih.

Kad je Mojsije upitao za Njegovo ime, Bog je odgovorio: "JA SAM KOJI JESAM" (Izlazak 3:14). RVIC dodaje još jedan mogući prijevod, "NASTAVLJAM BITI JEDAN KOJI SE NASTAVLJA ZA VJEJK."

Ovaj opis sugerira da je On nepromjenjiv. Nikad se neće razlikovati u primjeni Njegovih pravednih zakona i načela. Dok On vodi Svoj plan u vječnost, sama Njegova priroda jamči miran svemir pun ljubavi i dobrote. Stoga, Njegove nepromjenjive vrijednosti su u samom Njegovom imenu, i to se nikad ne bi trebalo uzimati olako niti koristiti isprazno. Temeljni princip zatim, treće zapovijedi je da je Juhova dostojan časti i pohvale. Svi koji razumiju rado to mogu ponuditi u svakoj prilici.

Obrazovanje Djece U Poštovanju

Jedna od najvažnijih lekcija koje Kršćanski roditelji mogu prenijeti svojoj djeci je mjesto koje bi Bog bi trebao imati u njihovim životima. Trebali bi biti naučeni da poštuju Boga i iskazuju mu čast. Čineći to, Njegova će im načela postati vidljiva i pomoći postaviti standard za vlastite živote. Podučavanje da je Bog dostupan za vodstvo je dio obveza roditelja dok slijede savjet prenesen u Izrekama 22:6. "Odgajaj dijete prema putu kojim će ići; i kad ostari, neće odstupiti od njega." Takva obuka mora utjecati na svaki aspekt života, od načina na koji trošimo naše vrijeme, riječi koje govorimo i kako

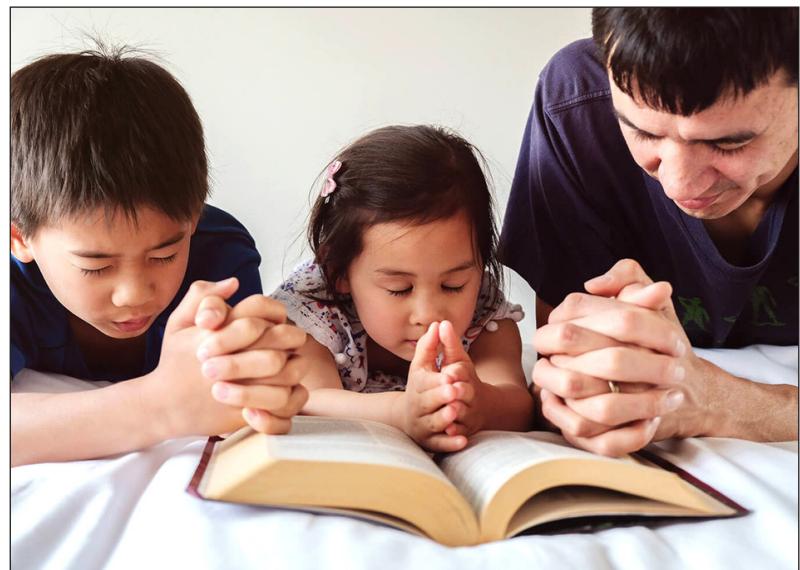
Mojsije na Sinaju pita za Božje ime

postupamo s drugima. Neprihvatljivo je oda-vati čast Bogu u jednoj situaciji i obeščastiti Ga u drugim. Najučinkovitija tehnika je pri-mjerom pokazati lekcije kojima nas je naučio Bog. Promatrajući kako roditelji iskazuju čast Bogu u vlastitom životu vjerojatno će posaditi istu želju u mладим главама.

Nakon što je Izraelu dao 10 zapovijedi, Bog je ponudio ovaj podsjetnik. "A ove riječi što ti ih danas zapovijedam neka ti budu u srcu; i pomno tim *rijećima* poučavaj sinove svoje i razgovaraj o njima kad sjediš u svojoj kući, i kad ideš putem, i kad liječeš i kad ustaješ" (Ponovljeni zakon 6:6, 7).

Ime Isus Je Također Sveti

Ime Isus često se zlorabi kada je pojedi-nac ljut ili frustriran. Ali, baš kao što se ovu praksu treba izbjegavati pri korištenju Božjeg imena, mora ju se izbjegavati kada se odnosi na našeg Gos-podina. Trebalo bi se podrazumijevati da bi njegove mnoge žrtve trebale izazvati u nama duboku zahvalnost i želju da mu odamo počast. Kao što ime Božje navodi na misli hvale, tako bi to trebalo biti kada se uzme u obzir jedini kome je Jehova povjerio spasenje svijeta.

Učiti djecu moliti se

Najznačajnija čest koju itko može dobiti je proučavati i usvojiti karakter našeg Gospodina i njegov stil života. Psalmist je napisao: "Dragocjena je u očima JEHOVIN-IM smrt njegovih svetih" (Psalmi 116:15). Što ih čini dragocjenima Bogu je činjenica da su oponašali Njegovog sina i krenuli njegovim stopama ljubavi i samopožrtvovnosti.

"Slavit ēu Jehovu prema pravednosti njegovoj; i pjevati hvalu imenu Jehove Svevišnjega."

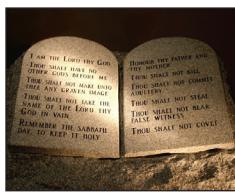
(Psalam 7:17)

"Kliči Bogu sva zemljo! Opjevajte čest imena njegova; učinite slavnom hvalu njegovu!"

(Psalam 66:1, 2)

Zapovijed 4

„Sjeti se da dan Šabata držiš svetim” (Izlazak 20:8).

Ostatak četvrte zapovijedi glasi kako slijedi. “Šest dana radi i obavljač sav svoj posao, a sedmi je dan Šabat JEHOVI, Bogu tvome; tada nikakvog pošla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni stoka tvoja, niti tuđinac tvoj koji je unutar vratā tvojih! Jer je JEHOVA za šest dana načinio nebo i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmog je dana počinuo. Zato je JEHOVA blagoslovio dan Šabata i posvetio ga” (Izlazak 20:8-11 RVIC).

Subota je bila počinak “JEHOVI Bogu tvome.” Prekid svakog rada za jedan dan dozvolilo je Izraelcima da okrenu svoje misli k Bogu. Bio je to poseban dan izražavanja zahvalnosti za brojne blagodati koje su im darovane i da se prisjetete Njegove vjernosti. Prepoznavanje Jehovine uloge u njihovim životima bilo je važno za mentalnu stabilnost svakog pojedinca. Vjerujući da su njihovi životi bili usmjeravani od strane više sile dalo im je osjećaj mira. Nijedan ih neprijatelj nije mogao nadvladati sve dok su ostali vjerni Jehovi i povjerili se Njegovoj skrbi.

Praktičan Razlog

Subota je također osiguravala fizički odmor potreban za dugoročno zdravlje i čovjeka i zvijeri. Moderna je znanost utvrdila da je odmor bitan. Pomlađuje i tijelo i um. Naš Stvoritelj je znao što bilo potrebno i osigurao je ovo važno vrijeme odmora. Možda je također ojačao obiteljski aranžman. Oni koji štuju Boga zajedno imaju veći osjećaj pripadnosti. Priznanje Jehovine brige za obitelj osigurava vezu između njenih članova i dodaje na njihovu sveukupnu sreću i zadovoljstvo.

On Je Blagoslovio I Posvetio 7 Dan

Šabatni obrazac je prvi put uspostavljen kao dio Božjeg stvaralačkog djela. “Tako su bili dovršeni nebesa i zemlja, i sva vojska njihova. I sedmoga dana Bog je završio djelo svoje koje je načinio; i počinuo je u sedmi dan od svega djela svoga što ga je načinio. I Bog je blagoslovio sedmi dan i posvetio ga: jer u njemu je počinuo od svega djela svoga što ga je Bog stvorio i načinio” (Postanak 2:13 RVIC).

Božji čin stvaranja identificiran je u četvrtoj zapovijedi kao razlog za Izrael da drže sedmi dan odmora

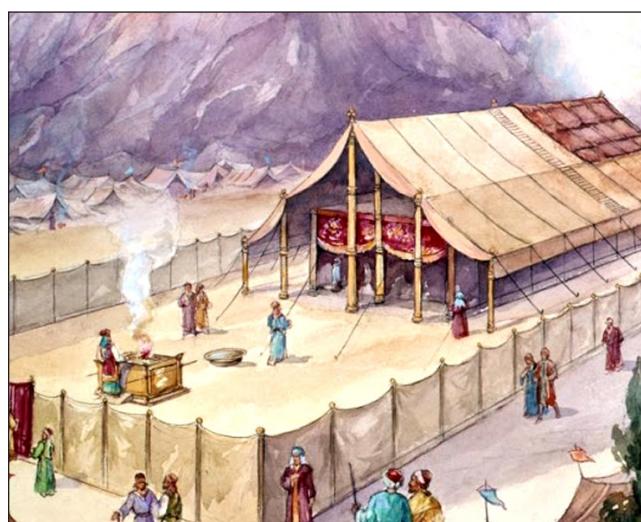
(Izlazak 20:11). Nakon šest stvaralačkih dana Bog je “blagoslovio i posvetio” sedmi dan. Biti posvećen, ili svet (Strong H6942), sugerira da je sedmi dan također bio odvojen za postizanje dobrog i plemenitog cilja.

Božji plan otkriva da sedmi dan ima biti usmjeren na obrazovanje čovječanstva. To je bilo nedugo nakon stvaranja čovjeka da je grijeh ušao u svijet. Time je započeo proces podučavanja čovjeka dobru i zlu i poslušnosti za razliku od neposluha. Iako bolno i neugodno vrijeme za čovječanstvo, to je sveto djelo, pripremajući svijet za vječnost. Iskustvo s grijehom i zlom vitalno je za čovjekov duhovni prosperitet. Jednog dana, svijet će shvatiti ovo i cijeniti iskustva sedmog dana.

Ulazak U Božji Počinak

Unatoč blagodatima Zakona i jamstva u Božju brigu, Izraelci su lutali u sinajskoj pustinji četrdeset godina. Oni su čuli Božje riječi, ali im nisu vjerovali. Zbog toga su se bojali i stalno žalili. Njihova nesposobnost pouzdanja u Boga značila je da svi osim jedne generacije njih neće Obećanu zemlju. Umrli bi u divljini. “A kojima se je zakleo da neće ući u njegov počinak ako li ne onima koji nisu vjerovali? I vidimo da nisu mogli ući zbog nevjere” (Hebrejima 3:18, 19 Phillips).

Kakva šteta što su Izraelci bili nesposobni povezati svoje prethodno izbavljenje iz ropstva s Božjom trajnom brigom. Sjećanje na prošla iskustva trebalo je pomoći

Tabernakul, s posebnim subotnjim prinosima

sposobnost vjerovanja Bogu u njihovim sadašnjim iskustvima. Ovo je ključni čimbenik u učenju vjerovanja Bogu. Sjećanje na Njegovu ruku u prošlosti daje nam snagu za danas.

Pavao nastavlja svoju raspravu o ulasku u Božji odmor. "Bojmo se stoga da se ne bi, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov počinak, nekome od vas učinilo da je nedostatan. Jer i nama je propovijedano evandelje, kao i njima, ali njima riječ koja je propovijedana nije koristila, nije se združila s vjerom onih koji su je poslušali. Jer mi koji smo povjerovali ulazimo u počinak, kao što je rekao: "Tako sam se zakleo u gnjevu svome: 'Kad bi ušli u moj počinak: i pored toga što su djela od postanka svijeta dovršena...Potrudimo se dakle ući u taj počinak da ne bi tko pao po primjeru na tu nevjenu" (Hebrejima 4:1-3, 11 Phillips).

Naš Počinak U Bogu

Pavao je napisao: "Potrudimo se dakle ući u taj počinak." Razlog za potruditi se (od Strongovog G4710, koristiti brzinu, tj potruditi se, biti brz ili ozbiljan) je zbog velikih dobrobiti ulaska u Božji počinak. Kada se suoči s novom kušnjom, tijelo će često reagirati sa strahom ili tjeskobom. Ovome se mora suprotstaviti našim znanjem i sjećanjem na Boga. Mi možemo vjerovati da kada On obeća da nas nikada neće napustiti ili ostaviti (Hebrejima 13:5), da će On to ispuniti. Vjerovanje u to osigurava mir uma, znajući da smo sigurni pod Njegovom brigom.

Prve tri zapovijedi opisuju kako se ne treba klanjati. Zapovijed o suboti daje prvu jasniju uputu o tome kako štovati Boga. Ulazak u Njegov počinak je oblik obožavanja. Ovo može biti od pomoći kada borimo s tjeskobom, strahom ili depresijom. Mi se možemo mentalno usredotočiti na povjerenje u Boga kroz teška vremena. Postoji izravna veza zatim, između našeg procesa razmišljanja i čina štovanja Boga.

U određenoj kušnji, jedan način da se preokrene negativan odgovor našeg tjelesnog uma je zamjeniti destruktivne misli s onima koje su izgrađujuće i svete.

Dan židovskog šabata

Osim toga, mudro je da usredotočimo svoje umove na Njega kroz proučavanje, slušanje predavanja i drugim duhovnim aktivnostima. Zajedništvo braće je važan alat koji nam može udaljiti um od tjeskobnih događanja u životu. Svaki od ovih alata su vrata puta u Božji počinak.

Temeljna Načela

Imali smo prednost prekrasne spoznaje o našem Stvoritelju i Bogu. On nam je dao bitne principe na kojima se temelje Naši životi. Ovo uključuje zapovijedi koje je Bog dao Izraelu koji imaju značenje za sljedbenike Krista. Temeljna načela zapovijedi su trostruka:

- Boga se treba sjećati i obožavati ga redovito. ● Bog daje odmor srcu i mislima Njegovom narodu. ● Povjerenje u Boga je čin obožavanja.

Bog je ponudio sve što je potrebno za život odmora i duhovnog mira, bez obzira na naše vanjske okolnosti. Naša sjećanja na prošlost izbavljenja, primijenjena na trenutne situacije, su vitalni ključ za potpuno povjerenje u Njega.

— Tom Ruggirello

Zapovijed 5

„Poštuj oca svoga i majku svoju, da ti se produže dani na zemlji koju ti daruje JEHOVA, Bog tvoj” (Izlazak 20:12).

Peta Božja zapovijed, da poštujemo našeg oca i majku, jedina je zapovijed koja je potvrđena s blagoslovom dugog života. Poslušnost je ispravan odgovor na Božji dar života, i bit će snaga naših obitelji i naših Ekklesija.

Božja pravda zahtijeva da poštujemo svoje zemaljske roditelje koji su nam pomagali i brinuli se za nas. To je obrazac dokazan kroz cijelo Sveti Pismo. Imamo pozitivne primjere u životu Abrahama, Izaka, Jakova i Josipa. Mi također imamo negativne primjere u Adamu, djeci kralja Davida i djeci svećenika Elija i proroka Samuela.

Bog nas je stvorio da imamo zdrave obitelji. “I Bog ih je blagoslovio i rekao im je Bog: “Budite plodni i množite se i napunite zemlju, i podredite si je” (Postanak 1:28). Obitelji koji poštuju ovu zapovijed, u slovu i u duhu će cvjetati kako se budu približavali Bogu. Ova zajednička veza kolektivne pobožne namjere i životne svrhe bit će snaga obitelj. To je ključno načelo koje je Bog postavio pred sinovima Izraelovim da im pomogne rasti i cvjetati kao jedan narod pred Bogom.

Bog je stvorio ljudsku rasu da bude dio Njegove obitelji. “Dostojan si, Gospodine, primiti slavu i čast i moć! Jer ti si stvorio sve i zbog tvoje volje postoji i bilo je stvoreno” (Otkrivenje 4:11). Stvorivši čovječanstvo na svoju sliku i pruživši im lijep zemaljski dom, On im je pokazao vrijednost Svog života dajući im sposobnost da cijene svoj vlastiti.

Snaga Obitelji

„Djeco, budite poslušni svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to ispravno. “Poštuj oca svoga i majku,” to je prva zapovijed s obećanjem, “da ti bude dobro i da dugo živiš na zemljji”. A vi, očevi, ne izazivajte svoju djecu na gnjev, nego ih podižite odgajanjem i opomenom Gospodnjom” (Efežanima 6:1-4).

Velika je mudrost moliti Boga za pomoć odgojiti našu djecu. Iskazivati čast Bogu na ovaj način dolazi s mnogim blagoslovima. Apostol Pavao uči da kada slušamo ovu zapovijed, možemo razumno očekivati miran i ujedinjen Dom. On također opominje očeve da budu pobožan utjecaj u odgoju i razvoju njihove djece. Obiteljska jedinica će preuzeti boju ovih božanskih

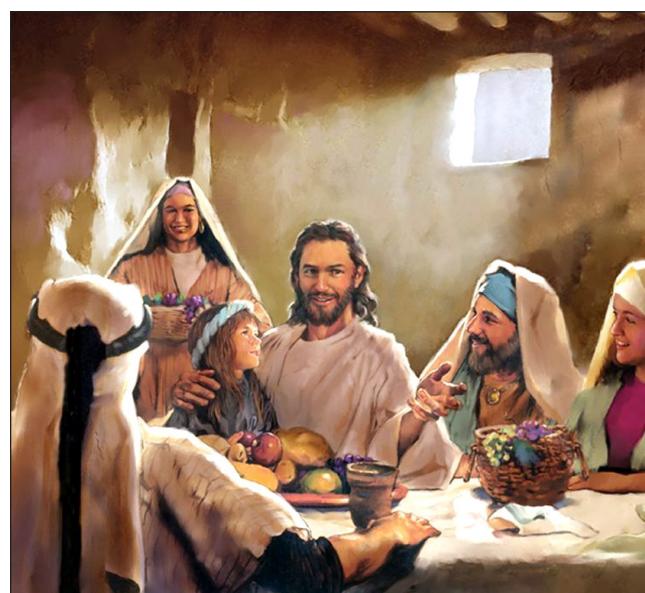
načela i razvoj dječjih umova ovisit će o uzajamnoj časti primljenoj od svojih roditelja i časti koju im djeca uzvraćaju. Snažna obitelj će imati Boga za pastira, zaštitnika, utočište i snagu (Psalmi 23, Postanak 15:1, Psalmi 46).

Dok pobožne obitelji žive u prirodnom svijetu, trebaju biti vođeni duhom Božje riječi. Ova je zapovijed ključna za snagu obitelji budući se ljudska djeca rađaju bespomoćna i potrebna im je 24-satna roditeljska skrb da bi preživjeli. Prirodno je da ta djeca nauče poštovati njihovog oca i majku dok su mlađi, i tako ovisni o njima. Poslije, oni poštiju svoje roditelje brinući se za njih u njihovoj starosti. Kad roditelji poštiju deset zapovijedi u kući, to razvija dobro tlo za Evandeosko sjeme da raste u srcima njihove djece.

Što se tiče života te iste obiteljske jedinice, važno je za oca i majku pružiti odgoj i brigu za svoju djecu u spoznaji o Bogu. Jedan način na koji mudri roditelji uče svoju djecu je da poštiju svojeg Nebeskog Oca i pokazuju kako su nadahnuti slijediti Boga u vlastitom životu.

Ekklesija

Ova zapovijed također vrijedi kao nužno načelo u kolektivnoj Crkvi Evandeoskog doba. Potrebna je poniznost pred Bogom za rad s našom braćom i za zdravlje

Pobožna obitelj je blagoslovljena obitelj.

Roditelji zaslužuju čast i poštovanje svoje djece.

jedne ekklesije. To je jedna od tri ljudske vrline koje je Bog zahtijevao u Miheju 6:8 i to nam pomaže da postanemo "samosvjesni" svog napretka u svim ostalim vrlinama.

U ranoj crkvi, apostoli su vodili kolektivni um crkve koji je zauzvrat vodio njihove noge u vezi toga kamo ići i ruke o tome što učiniti. Svaka bi ekklesija trebala djelovati kao jedno tijelo, mikrokozmos cijelog tijela Krista. Deset Božjih zapovijedi pruža načela za razvojuma svakog člana ekklesije u pravednosti i, ako se slijedi, to će prirodno promovirati zdrav kolektivni um i tijelo eklezije (Efežanima 4).

"Poštuј oca svoga i majku svoju" je temeljno pravilo koje nudi dalekosežne koristi svima koji ga poštuju. U okružju ekklesije to znači odati počast onima koji imaju mnogo godina putovanja posvećenim putem. Njihovo iskustvo i mudrost trebaju biti cijenjeni i priznati zbog dobrobiti koje donose braći. Kada su ovi pojedinci i dalje vođeni božanskim načelima, njihovim primjerom donose stabilnost mlađim članovima ekklesije. Bitno je da je starija, zrelija braća ne govore podređeno mlađim članovima, nego se prema njima odnose s ljubavlju i poštovanjem. Ovaj dobar utjecaj vjerojatno će se kopirati, stvarajući veću vezu među duhovnom obitelji s kojom se sastajemo.

Važno Za Mlade

Druga skupina Deset zapovijedi (koji opisuju ljudske odnose) počinje s ovom petom zapovijedi kao svojom osnovom. Posljednjih šest zapovijedi odnosi se na štovanje i poštivanje drugih. Taj proces počinje s petom zapovijedi.

Poštivanje oca i majke je bitno pravilo za ljude svih dobi, ali posebno za mlade. Zbog neuroplastičnosti ljudskog mozga (gdje su neuralni putevi razvijeni kroz ponavljanje), pokoravajući se ovoj zapovijedi kad je netko mlađ razvit će se "virtualna autocesta" koja će im koristiti cijelog njihovog životnog vijeka. U određenom smislu, oni pružaju svojem "buduće, ja" dar rane poslušnosti Bogu i uživajte u "psihološkom odmoru" vjere u svojim poznjim godinama.

Možda je veća korist od praćenja Deset zapovijedi da čineći to time treniramo duhovna osjetila za primanje hrane Božje riječi. To slijedi Božji proces informiranja a zatim nas mentorira. On nam prvo pruža alat, a zatim nas potiče na korištenje istog.

Bogati Mladi Vladar

Kad je bogati mladi vladar upitao Isusa što mora učiniti da naslijedi život vječni, Isus je odgovorio da između ostalog treba "Poštivati oca svojega i majku svoju: i ljubiti bližnjega svoga kao samoga sebe" (Matej 19:19). Kad je mladić odgovorio da iskazuje poslušnost ovim zapovijedima, Isus je tada izoštrio svoj fokus i rekao mu: "prodaj što imаш, i podaj siromasima" (Matej 19:21). Isus mu je pokazivao kako proširiti njegovu pokornost i biti vođen milosrdjem prema njegovim bližnjima — put da postane pravim Izraelcem.

Bogati mladi vladara bio je vođen je skupom pravila, Mojsijevim zakonom. Međutim, Isus je nježno pasao njegov duh prema tome da bude pokretan višim načelom milosrđa u ljubav prema svom bližnjem kao samoga sebe na praktičan način.

Ovom interakcijom Isus je naznačio da su Deset zapovijedi bile odskočne daske do viših duhovnih uvida u temeljna načela i bolje razumijevanje Božjeg karaktera. Čovjekovo je srce moralo biti na pravom mjestu za vidjeti ove stvari.

Apostol Pavao

Apostol Pavao je imao koristi od poslušnosti ovoj zapovijedi kad je bio mlad, pod Gamalijelovim vodstvom. Sav naporan rad koje je uložio u učenje i pokoravanje Božjim zapovijedima su postale ulaganjem u njegovu budućnost rada kao apostola. U biti Apostol Pavao je slijedio put koji je Isus preporučio bogatom mladom vladaru dajući mu svoje bogatstvo (njegov židovski društveni položaj) da pomogne siromašnima duhom (crkvi Evandeoskog doba).

Zaključak

Deset zapovijedi dalo je Židovima alat koji im je bio potreban da dodu Bogu i budu odgajani od Njega kao njihovog muža pod Savezom zakona (Jeremija 31:32). Poslušnost tim zapovijedima bi koristilo pojedincima, prirodnim obiteljima, duhovnim obiteljima i narodu Izraela.

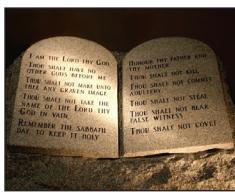
Pavlovo obraćenje

Deset zapovijedi je pokazalo Božju pravdu za Izrael i čovječanstvo. Ali u jednom smislu, oni djeluju kao "softver" za čovjekov um, koji se može preuzeti na Božji zahtjev. Oni su priručnik s uputama koji pomaže čovječanstvu razvijati svoj um i karakter u pravednosti, i u tom procesu steći uvid u Božji karakter.

— Todd Alexander

Zapovijed 6

„Ne ubij” (Izlazak 20:13).

Dok razmišljamo o ovoj zapovijedi, naše se misli okreću u suošćeđanju prema milijunima ljudi koji su bili namjerno ubijani tijekom stoljeća. U 20 stoljeću više od 110 milijuna ljudi ubijeno je samo u ratovima. Unatoč pokušajima da se provodi politika protiv zla, nedavno smo svjedočili neizrecivim zločinima u Ukrajini, ubijanju nevinih odraslih i djece.

Svijet je postigao razinu ekonomskog i tehničkog razvoja kojeg naši preci nikad nisu ni zamišljali. Međutim sposobnost davanja života, čak i najmanjem organizmu, još uvijek pripada samo našem Stvoritelju i Nebeskom Ocu (Job 33:4). Često ne znamo koliko je dragocjen Život. To je Božji dar.

Temeljni princip ove zapovijedi je da je čovjek stvoren na Božju sliku i taj život treba visoko cijeniti. Zamislite radost našeg Nebeskog Oca i Logosa kada su dali život andelima i zatim ljudskoj obitelji. Davno prije nego je dano Deset zapovijedi, Bog je rekao: "Svaki koji prolje krv čovjekovu, njegovu će krv proliti čovjek; jer je na slicu Božju načinio čovjeka" (Postanak 9:6). Za narod Izrael, šesta zapovijed nije bila novi koncept. Ali Bog je želio ponoviti njen značaj i kasnije podijeliti dublje značenje za duhovni Izrael.

Načelo Života Prekršeno

Riječ "ubij" u Zapovijedi 6 je ispravnije prevedena "ubojsvo." Ubijanje je dopustio Bog kao kaznu za izvjesne zločine i trebalo je naučiti Izrael načelu pravednosti. Ubojsvo, međutim, nije čin pravedne presude nego nasilan postupak voden zlom namjerom. Želja za ubojsvom i kršenjem načela života razvijena je rano u jednom od Božjih sinova, Luciferu. Isus je opisao njega kao "ubojuču od početka" (Ivan 8:44). On je neizravni ubojica čovjekove rase. Prijevarom je razdvojio čovjeka od Boga, osudujući našu rasu na smrt. Nedugo nakon čovjekova pada, Adamov prvoroden sin ubio je svog brata iz ljubomore.

Isus je Podigao Standard

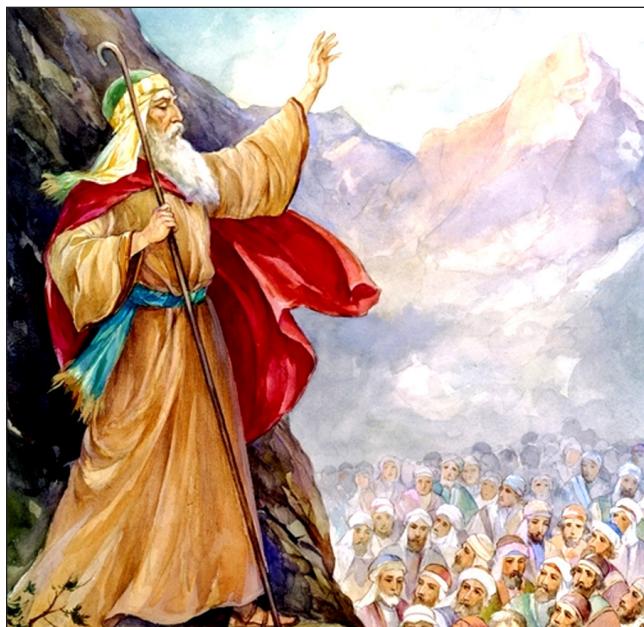
Naš Gospodin Isus je uveličao zapovijed broj šest i podigao ju na smisleniju razinu. "Čuli ste da su govorili oni iz davina: 'Ne ubij [Ubojsvo]!' i 'Svaki koji ubije [Ubojsvo], bit će u opasnosti od suda!' Ali ja vam kažem da će svaki koji se bez razloga ljuti na svoga

brata biti u opasnosti od suda! I svaki koji kaže bratu: 'Rhaka!', bit će u opasnosti od Vijeća. A svaki koji kaže: 'Luđače!', bit će u opasnosti od pakla ognjenog" (Matej 5:21, 22 ASV).

Riječ Rhaka znači isprazno, prazno, bez glave. Luđak znači biti dosadan, glup ili nehajan. Može značiti i otpadnik, kao onaj koji je namjerno zao. Među Židovima je opisavala najtežu krvnju. Isus je rekao da ako ovaj duh ustraje, može dovesti do gehene, ognjenog jezera, simboličan opis druge smrti.

Naš je Gospodin povezao doslovni čin ubojsvstva sa ljutnjom. Ako itko dosegne točku u kojoj se pojedinac smatra bezvrijednim ili da nema bilo što dobro u njemu, Isus izjednačava ovo sa ubojsvstvom. Ovo je opasno stanje koje zahtijeva čišćenje vlastitog srca. Jedan lijek može biti traženje potencijala koji još uvijek postoji u pojedincu. Moramo biti na oprezu u čišćenju bilo kakvih ostataka ovog starog kvasca zloča i pokvarenosti (1. Korinćanima 5:7,8).

Postoje mnoge "male lisice" koje mogu voditi naša srca prema ovakvom stavu. U Kološanima 3:8 apostol Pavao opisuje silaznu spiralu grijeha. "Ali i sada odbacite od sebe sve ovo: srdžbu, gnjev, zlobu, hulu, sramotan govor iz svojih usta." Svaka od ovih štetnih osobina može pridonijeti duhovnom činu ubojsvstva koji je opisao Isus.

Mojsije, „Ne Ubij”

Isusova učenja postavljaju standarde za Kršćanina.

Spirala Grijeha

Ljutnja je početna faza gnjeva. Gajenje zlih misli, posebno osvetoljubivih i ljubomore, može postaviti temelj za grešne postupke. To se može dogoditi kada smo povrijedeni od strane nekoga i dopustimo tijelu da odgovori. U tim trenutcima načela milosrđa i ljubavi trebaju voditi naš odgovor. Uostalom, Krist je umro za njega, kao i za mene! Tijelo će tražiti svoje interese i tražiti će svoja prava. Novo Stvorenje treba se suprotstaviti tijelu i raditi na tome da podiže druge, žrtvujući osobnu povrijedenost radi pomirenja. Ovo je Kristov odgovor.

Bijes je sljedeći korak nakon što bijes naraste do gotovo nekontroliranog stanja. Palo tijelo može stvoriti razloge koji opravdavaju njegov odgovor.

Zloba je faza planiranja osvete. To čvršće utvrđuje želju za počinjenjem zla protiv nekoga.

Svetogrđe i Prljava Komunikacija je verbalni izraz srca otrovanog grijehom.

Svaki od gore navedenih koraka može se vidjeti u padu Lucifera.

- Njegovo se srce uzdiglo zbog njegove ljepote (Ezekiel 28:17). To je prouzročilo da razmišlja o njegovim sljedećim koracima.

- Želio je biti poput Boga (Izaja 14:12 15) U ovom se trenutku njegov plan počeo formulirati.

- Nepravda je pronađena u njemu i odbačen izgubio je naklonost (Ezekiel 28:15). Posljedice njegovih grešnih misli dovele su do njegovog pada.

- Zlo se očitovalo u Edenskom vrtu i uvećalo je iskvarenost čovjeka.

Brat Russell je napisao: "Duh ili stav ubojstva je duh ili stav protivnika, koji je bio prvi ubojica" (R3928). Svako treba da čuva svoje srce, i nikada ne dopustiti silaznoj spirali da poprimi oblik. Kao što je naš Gospodin rekao, ovo može voditi dijete Božje da počini ubojstvo i naposljektu voditi do druge smrti.

Čak je i Isus doživio ljutnju kad je isprevrtao stolove mjenjača novca u hramu. Dakle, postoje prilike kada je ljutnja opravdana. Međutim, zbog naše naslijedene grešne prirode, naš sud, koji je doveo do ljutnje, može biti pogrešan ili naša ljutnja neprimjereno izražena. Mudro je biti oprezan u tom području.

Trebali bismo mrziti grijeh u svim njegovim oblicima, mrziti čak i odjeću umrljanu tijelom (Juda 1:23). Ali trebali bismo istražiti svoja srca da bismo vidjeli ako je naš bijes opravdan. Vodi li do korisnog stava i želje da se uzdigne onaj koji nas je naljutio? Ako je to slučaj, naš bijes može dovesti do pozitivnog zaključka.

Najbolji put koji treba slijediti dobro je opisan u R787. "Dok Bog objavljuje svoj gnjev, i pokazuje njegovu pravednost, on nas upozorava da ga se čuvamo, da ne bismo, zbog našeg lošeg stanja, grijesili u prosudbi. Mi dakle, prepoznajući se kao nesavršeni u prosudivanju, opomenuti smo da prepustimo to Onome koji ne može pogriješiti i koji kaže: 'Osveta je moja, ja ću je vratiti' (Rimljanima 12:19)."

Lijek

1. Ivanova 3:14-16 pruža uvid u duhovno ubojsvo, i glavni element koji ga može pobijediti: Ljubav. "Mi znamo da smo prešli iz smrti u život jer ljubimo braću. Tko ne ljubi brata svojega, ostaje u smrti. Svaki koji mrzi brata svojega, ubojica je. A znate da nijedan ubojica nema vječni život *koji bi* prebivao u njemu. Po tome smo upoznali ljubav Božju: jer je on položio svoj život za nas. I mi bismo morali položiti *svoje* živote za braću."

Mržnja često podrazumijeva emocionalno gadjenje spojeno s neprijateljstvom ili pakošću. Apostol kaže da ako se ovo stanje srca nastavi, ono može dovesti do

„Ostavite to Onome koji ne može pogriješiti,” dobar je savjet Br. Russella

gubitka vječnog života.

Apostol opisuje kako nedostatak ljubavi može biti očitovan. "A tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svojega u potrebi i zatvori srce svoje pred njim, kako da ljubav Božja prebiva u njemu?" (1 Ivanova 3:17). Pozitivna strana ovoga je imati samlost i milosrđe u načinu na koji se odnosimo prema drugima. To otkriva da je Božja ljubav uhvatila korijena u našim srcima.

Bog sudi svom narodu ne prema ono što mogu postići, nego prema njihovoj namjeri srca (R423). Dakle, neka naše namjere budu motivirane ljubavlju. "A iznad svega, imajte žarku ljubav jedan prema drugome, jer će ljubav pokriti mnoštvo grijeha" (1. Petrova 4:8).

Temeljna Načela

Jednostavna zapovijed: "Ne ubij", ima važna temeljna načela: Ljudski život je svetinja. Samo Bog može dati život i nitko ga ne smije nepravedno oduzeti. Grijeh počinje u srcu i treba ga prepoznati u rane faze razvoja. Misli imaju posljedice i mora ih se kontrolirati. Mržnju i neopravdani bijes Bog smatra za ubojsvo.

Ta su načela bila sadržana u šestoj zapovijedi, ali mnogo jasnije uzveličana od našeg Gospodina i apostola. Ljubimo riječju i djelom kako bismo mogli postići vječni život i čast davatelja svega života.

— Jon Birol

Zapovijed 7

„Ne čini preljub!” (Izlazak 20:14).

U Ponovljenom zakonu 6:7

Bog je uputio Izrael što se tiče uredbi i zapovijedi Zakona. „i pomno tim riječima poučavaj sinove svoje i razgovaraj o njima kad sjediš u svojoj kući, i kad ideš putem, i kad liježeš i kad ustaješ” (ASV). Kad bi zapovijed broj sedam bila samo izbjegi počinjenje čina preljuba, to bi bio kratak razgovor. Ali Izraelu je rečeno govorite o njima “kada sjedite” i “kada idete” i “kad liježeš” i “ustaješ.”

Ovo sugerira da postoje aspekti Zakona koje je trebalo objasniti i istaknuti. Čin preljuba je mjesto gdje grijeh može poprimiti najgrublji oblik. Ali Bog je htio mnogo više od toga, i od Izraelaca i od nas. Želio je razotkriti namjere našeg srca, raspravljati ne samo o tome kako izbjegi određene zamke grijeha, nego kako proaktivno upravljati našim smjerom postupanja prema sretnom, predanom i punom ljubavi braku u kojem bi preljub bio najdalje od naših umova.

Uobičajeno je čitati ovu zapovijed i razmišljati da uspjeh jednostavno kontrolira naše postupke, pod pretpostavkom da svatko tko ne počini preljub ne krši duh ove naredbe. Iako u ovoj izjavi ima istine, predani Isusovi sljedbenici moraju ići dalje. Relevantno pitanje koje si kršćani mogu postaviti je, “je li fizički preljub konačni neuspjeh ove zapovijedi, što moram učiniti da trčim u suprotnom smjeru? Ako je preljub je na ‘dalekoj strani grijeha,’ gdje je suprotno od toga, ‘druga strana pravednosti?’” Sto čini uistinu uspešan brak i druge korisne ljudske odnose u Božjim očima?

“Čuli ste da su govorili oni iz davnina: ‘Ne čini preljub!’ Ali ja vam kažem da svaki koji pogleda ženu žudeći za njom, već je s njom počinio preljub u svom srcu” (Matej 5:27, 28). Isusove riječi produbljuju značenje istinske odanosti. Moramo se boriti čak protiv grešnih misli. Uspjeh dolazi najbolje kada se grešne misli zamijene sa božanskim načelima i razmišljanjem o tome što je dobro i zdravo.

Načelo Jedinstva

Vjernost bračnom drugu nosi sa sobom više nego fizički aspekt odnosa para. Takoder ukazuje na duhovnu i emocionalnu vezu koja bi trebala postojati između muškarca i žene. Međutim, ovo nije samo bračni princip. Takoder se odnosi na one koji slijede Krista. Mnogi reci odražavaju isti osjećaj duhovnog jedinstva među braćom.

Ivan 15:12,13 kaže: “To je moja zapovijed da vaša ljubav jednog prema drugom treba biti isto kao i moja ljubav prema vama. Najveća ljubav koju čovjek može imati je da da život za svoje prijatelje” (William Barclay). Ova izjava opisuje spremnost da se odrekne svog života u ime drugih, koji je jedan čin. Šira primjena znači žrtvovanje vlastitog vremena, osobnih želja, udobnosti i potreba i stavljanje potrebe drugih ispred svojih.

Filipljanova 2:2-5 savjetuje: “upotpunite moju radost tako da budete istog mišljenja, imajući istu ljubav, budite složni, jedne misli! Ništa ne činite u svadljivošt ili ispraznoj slavi, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga boljima od sebe! Ne gledajte samo svaki na svoje nego i na ono što je drugih! Neka u vama bude ona misao koja je i u Kristu Isusu.”

Ove riječi opisuju duhovno jedinstvo koje treba postojati u tijelu Kristovu. Ovo načelo se takoder primjenjuje u braku. Ako nas Bog pretvara u sliku svoga sina, koji bolji alat za koristiti za to nego naš odnos s onom osobom s kojom provodimo najviše vremena u ovome životu? Brak često pruža najbolju priliku za primjenu načela pravednosti, nesrebičnosti, strpljivosti, poniznosti, discipline, pouzdanosti i ljubavi.

Mojsije pri davanju Zakona

Ljubav i Poslušnost

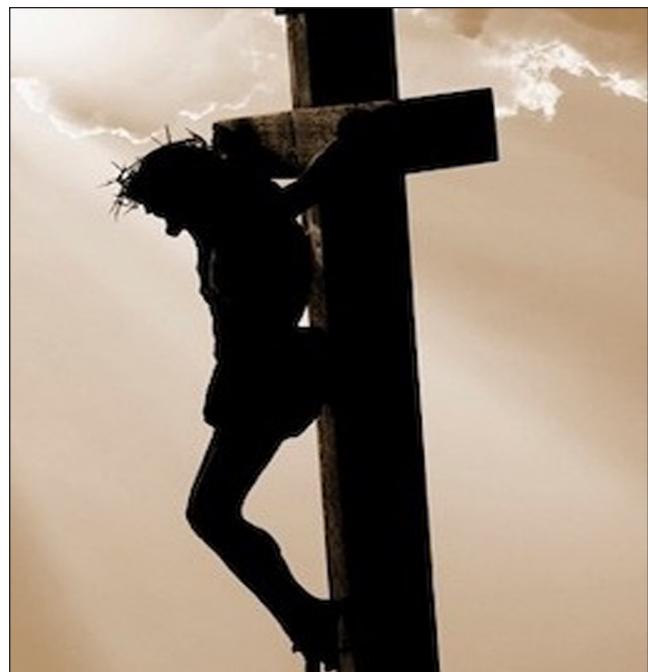
“Muževi, ljubite svoje žene” (Efežanima 5:25, Kološanima 3:19). Poticaj voljeti ženu znači više nego samo prihvatići, tolerirati, ili voljeti ih. Kao muževi, jesmo li zahvalni za naše žene? Cijenimo li ih? Razumijemo li i njihove darove kao i njihove greške? Volimo li ih bezuvjetno, i oprštamo im pogreške, shvaćajući da su namjere obično čiste? Oprštamo li im kao što bismo htjeli da nam bude oprošteno? Da li se naša ljubav pretače u djelo? Nastojimo li položiti po strani naše vlastite želje i sklonosti da im služimo, pokazujući našu ljubav na način na koji Isus voli crkvu? Ljubav prema ženi uključuje poštovanje njezinog doprinosa timu i imati njene najbolje interese na umu u svim raspravama i odlukama koje uključuju odnos.

“Žene, pokorite se svojima muževima, kao Gospodinu” (Efežanima 5:22). Pokornost Gospodinu slatki je miris vjernosti. Kad nam Gospodin da zapovijed, kako mu mora biti okrepljujuće kada kažemo: “Da, Gospodine,” i dajemo sve od sebe da poslušamo. Iako ženina podložnost mužu ne treba biti kao sluge gospodaru, podložnost drugima je prekrasna priprema za služenje Gospodinu.

Čitaju li žene ponekad ovaj stih i osjećaju da ih vrijeda to da bi trebale biti pokorne drugoj osobi? Ili to vide iz Gospodinove perspektive, kao osvježavajući karakternu crtu? Žene bi trebale poštovati svoje muževe kao glavu njihova kućanstva. Kada postoji jedinstvo namjere, podložna uloga supruge pomaže da se stvori kooperativni timski napor.

Odanost – Ključno Načelo

Zapovijed protiv preljuba proširuje se izvan braka i odnosi se na našu vezu s Bogom i tijelom Kristovim. Bog je uputio Izraelce da Ga vole. Kad je Izrael tražio druge bogove, On je to smatrao preljubom. Jeremija 3:8 glasi: “I vidio sam, kad je zbog svih slučajeva odmetnica Izrael počinila preljub kako je moram otpustiti, pa sam joj dao otpusnu ispravu. Ipak se njezina nevjerna sestra Juda nije pobojala, nego je otisla pa je i ona bludničila” (RVIC). Postoji velika lojalnost sadržana u ljubavi prema supružniku. Bog je očekivao lojalnost od svog izabranog naroda, i bio je tužan kada ju nije primio. Bilo je nekih u ranoj crkvi koji su, sa vremenom, postali neloyalni Bogu kada se je njihova ljubav ohladila.

Veće ljubavi nema čovjek.

Posvećenje je potpuna predanost Bogu kao i Braći. 1 Korinćanima 10:16 glasi: “Čaša blagoslova, kojom blagoslivljamo, nije li zajedništvo krvi Kristove?” Isus je rekao: “Ovo je moja zapovijed, Da ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas” (Ivan 15:12). Jedinstvo i ljubav su zauvijek vezani zajedno.

Temeljno načelo “nemoj počiniti preljub,” je odanost srca. Ovo uključuje nepokolebljivu odanost našim supružnicima, našoj braći, Isusu i našem Ocu nebeskom. Sve prepreke našoj odanosti i ljubavi trebale bi se brzo ukloniti. Posao odlaganja tijela, i obnavljanje naših umova, razvija snagu karaktera koja povećava našu pobožnost u svakom području života. Naš cilj je postati slika našega Gospodina, koji je tako vjerno iskažao svoju potpunu odanost nama i svom Ocu.

Naš cilj je biti poput Isusa.

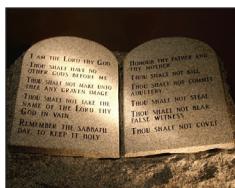
Odnos između muža i žene može biti veliki blagoslov. Učiti poštivati i podvrgavati se jedni drugima, postajući najbolji prijatelji i duhovni partneri, može biti izvor velike podrške u našem kršćanskom hodanju.

Nastojmo ne samo izbjegavati razornu pogrešku preljuba, nego radimo prema vezi punoj ljubavi između dvoje Božjih slugu, hodajući ruku pod ruku prema duhovnoj zrelosti i punoj mjeri ljubavi. Neka odanost ispunи naše srca!

— Matt Kerr

Zapovijedi 8,9,10

„Ne ukradi ... Ne svjedoči lažno ... Ne poželi“ (Izlazak 20:15-17).

Zapovijed 8

„**Ne ukradi**“ (Izlazak 20:15). Temeljni princip zapovijedi 8 je da ljudi imaju pravo na svoje posjede i svoje dobro Ime. Nitko nema pravo uzeti ono što im ne pripada. Trebali bi poštovati ono što pripada drugima.

Da pomogne Izraelcima da shvate koliko je važno bilo poštovati tuđu imovinu, kazne za krađu životinje, ako je ubijena ili prodana, bilo je pet volova za krađu vola i četiri ovca za krađu ovce (Izlazak 22:1). Ako životinja je pronađena živa u posjedu lopova, vratio bi dvostruko zakonitom vlasniku (Izlazak 22:4).

Ako je Izraelac odlučio krasti tijekom noći, izložio je svoj život riziku. Ako je lopov uhvaćen u provali i pravi vlasnik ga je ubio prije nego što je sunce izašlo, tada ne bi bilo krivnje za krv na onome koji štiti svoje vlasništvo. Da je sunce izašlo i lopov bio uhvaćen, bio je dužan vratiti štetu. Da nije mogao vratiti, bio bi “prodan za svoju krađu” (Izlazak 22:3).

Zakon ide dalje kako bi pokazao visoku poštovanje koje je svaki Izraelac trebao imati za slobodu svog bližnjeg. Ako bi Izraelac lišio bilo koga njihove slobode ili ih ukrao od njihove obitelji da ga proda, kazna je bila smrt (Ponovljeni zakon 24:7).

Čak ako je netko gajio pomisao na krađu, zakon je trebao probosti takvoga u savjesti, da to ne samo da je bilo pogrešno, nego i jest takoder grijeh protiv Juhove i njegovog subrata Izraelca.

Duhovni Izraelci, oni koji istinski ljube Bog neće dopustiti da njihov um razmišlja o korištenju svojih mentalnih i fizičkih resursa da ukradu nešto od bilo koga. Umjesto toga, oni su privučeni u suprotnom smjeru, k duhu Zakona koji je ljubav. Um treba ispuniti sa željom da se čini dobro drugima. Isus je destilirao Zakon i proroke u jedno jednostavno, ipak duboko, zlatno pravilo. “Stoga sve što god želite da ljudi čine vama, činite tako i vi njima: jer je to Zakon i Proroci” (Matej 7:12).

Obavezno Čitanje

Izraelci koji su cijenili autora Zakona su shvatili da je mudrost u njegovim zapovijedima bila za dobrobit svih ljudi. Kada je Izrael dobio

kralja, čak je i on bio podložan Božjem zakonu. Trebao je napisati kopiju Zakona u knjizi, drži je kod sebe i čitati sve dane njegova života. Na taj je način trebao štovati Juhovu, držati sve riječi Zakona i vršiti ih, da mu se srce ne uznese iznad svoje braće i odstupi od zapovijedi (Ponovljeni zakon 17:18-20). Kakva razlika bi to bila da su njihovi kraljevi poslušali! Da je kralj David čitao Zakon svaki dan, bi li ukrao lijepu ženu njegovom vjernom vojniku, Uriji? (2. Samuelova 11:24). Da je kralj Ahab čitao Zakon svaki dan, i cijenio njegova načela, bi li ukrao Nabotov vinograd? (1. Kraljevina 21:1-29). Vjerojatno ne.

Oni bi primijetili Juhovinu ljubav koja je proizvela iz Zakona kako je opisano u Levitskom zakonu 19:17,18. “Nemoj mrziti brata svoga u srcu svome; nekako ukori svoga bližnjega i nemoj podnositi grijeh na njemu. Nemoj se osvećivati, niti nosi kakvu zamjerku protiv sinova svoga naroda; nego **ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe; ja sam JEHOVA**” (ASV).

Velikodušnost

Umjesto da se koncentriramo na ono što mi ne trebali preduzimati protiv drugih dublji princip je velikodušnost, besplatno davanje svoje imovine da blagosloviti druge. Velikodušnost je Božja osobina.

U Zakonu je Juhova poučio svakog Izraelca da njeguje velikodušnost duha i želju za blagoslivljanjem drugi. Izlazak 23:4, 5 kaže: “Ako susretneš vola ili

Ahab žudi za Nabotovim vinogradom

magarca neprijatelja svoga koji je zалutao, zасigurno ga trebaš dovesti natrag! Ako opaziš magarca onog čovjeka koji te mrzi gdje leži pod svojim teretom, a htio bi mu pomoć uskratiti, zасigurno mu trebaš pomoći” (NASU).

Kad bi svaki Izraelac slijedio ovaj predivni brižni naputak, koliko njihovih neprijatelja bi postali prijateljima? Pokazivanjem suošćećanja, koliko bi srca bilo omekšalo? Kad su stranci putovali kroz Izrael, koje bi lekcije o brižnosti ponijeli sa sobom natrag u svoje domove od Izraelaca koji bi im pomogli i blagoslovili ih?

Isus je proširio ovu velikodušnost srca kada je poučavao svoje učenike: „I ako se netko hoće suditi s tobom i oduzeti tvoju košulju, prepusti mu i ogrtač. I tko te prisili ići jednu milju, idi s njim dvije. Podaj onome koji te zamoli, i ne okreni se od onoga koji želi od tebe pozajmiti.” “Čuli ste da je rečeno: ‘Ljubi bližnjega svoga, a mrzi neprijatelja svoga!’ Ali ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze, i molite za one koji vas zlostavljaju i progone vas, da biste bili djeca svoga Oca koji je u nebu, jer on čini da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima, i šalje kišu pravednima i nepravednim” (Matej 5:40- 45 ASV).

U svojoj poslanici Efežanima, apostol Pavao je slijedio Isusove upute, rekavši: “Tko je krao, neka više ne krade, nego neka se radije trudi i svojim rukama radi što je dobro, da bi mogao dati onome koji je u potrebi” (Efežanima 4:28). Nova stvorenja u Kristu trebaju raditi kako bi zaradili i imali sredstva za zbrinjavanje vlastitog kućanstva i za pomoć potrebitima. Ovaj duh je suprotan kradbi.

Brat Russell je rekao: “U omjeru u kojem duh Gospodnji ispunjava i prožima njegov dom i njegov život, on bi imao zadovoljstvo u davanju zemaljskih dobara svima u potrebi. Velikodušnost je element novog srca.”

Zapovijed 9

„Ne svjedoči lažno protiv bližnjega svoga” (Izlazak 20:16). Drugi način izražavanja ove zapovijedi je “ne laži o svom bližnjem.” Nitko ne želi da se o njima daju lažne izjave, tako da nitko ne bi trebao davati lažne izjave o drugima.

Levitski zakonik 19:11 dalje razrađuje. “Nemojte krasti, niti varati ni ne lažite jedan drugoga” (ASV). Redak 16 dodaje: “Ne idi unaokolo oko svog naroda kao ogovarač.” Deveta je zapovijed osmišljena da štiti karakter i ugled svakog Izraelca.

Čak bismo i magarcu našeg neprijatelja pomogli.

Isus Definira “Moga Bližnjega”

Na pitanje “tko je moj bližnji,” Isus je proširio naše odgovornosti dajući parabolu o dobrom Samaritancu. Obojica i svećenik i levit su prošli kraj njihovog ranjenog sunarodnjaka. Ali prezreni Samaritanac je razumio svoju obvezu. Vidio je “polumrtvog” čovjeka i bio je dirnut samilošcu. Biti Izraelac ili Samarićanin nije imalo nikakvog utjecaja na njegovu odluku da stane i pomogne. Bio je tu čovjek u potrebi. Previo mu je rane, posjeo ga na vlastitu životinju i doveo ga u gostionicu. Zatim je platio gostioničaru i ponudio dodatna sredstava po svom povratku ako bude bila potrebna daljnja skrb (Luka 10:25-37). On je bio Isusov primjer bližnjega koji je ljubio svoje druge kao sebe.

Još jednom je apostol Pavao slijedio Isusovo učenje. “Neka svaki od nas ugada bližnjemu na dobro, za izgradnju” (Rimljanima 15:2). Netko tko vjeruje u princip Božje će pronaći načine pomoći drugima u izgradnji a ne rušiti ih. Ovo načelo nije bilo ograničeno na Izraelce. U Levitskom zakoniku 19:33, 34 Zakon je poticao ljubaznost prema strancima i tuđincima u zemlji. “Ako li tuđinac boravi s vama u vašoj zemlji, nemojte ga mučiti. Ali tuđinac koji boravi s vama neka vam bude kao onaj koji se rodio među vama, i ljubi ga kao sebe samoga; jer ste i vi bili tuđinci u zemlji egipatskoj. Ja sam JEHOVA, Bog vaš” (ASV).

Izraelci su se trebali odnositi prema strancima koji žive u zemlji kao prema svojima, što uključuje i ne lažno svjedočiti protiv njih. A izbliza povezana nared-

ba nalazi se u Levitskom zakoniku 19:35,36 (ASV). "Nemojte činiti nepravdu u prosudivanju: u mjeri za dužinu, za težinu, ili za obujam. Imajte pravednu vagu, pravedne utege, pravednu efu, pravedan hin. Ja sam JEHOVA, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske."

Kad su Izraelci kupovali i prodavalni, trebali su biti iskreni u svojim poslovima. Ovo uključuje točno mjerjenje kupljenih ili prodanih stvari. Nisu smjeli koristiti veće utege kada su kupovali ili manje utege pri prodaji (Ponovljeni zakon 25:13-15). Takva obmana bi bila lažno svjedočenje i štetno za bližnjega ili stranca. To je jednostavno bilo drugo oblik krađe, a Jehova je rekao, "Jer je svatko tko čini tako i svatko tko čini nepravdu gnusoba pred JEHOVOM, Bogom tvojim" (Ponovljeni zakon 25:16).

S druge strane, Jehova je priložio izvanredan blagoslov nekome tko je jednostavno koristio ispravne mjere i utege u svojim transakcijama. "Nego imaj savršen i točan uteg, savršenu i točnu mjeru imaj, da bi ti se dani produžili u zemlji koju ti daje JEHOVA, Bog tvoj" (Ponovljeni zakon 25:15 ASV).

Apostol Petar uzima ovu temu za novo stvorenje u 1. Petrovoj 3:10 - 12. "Jer onaj koji hoće ljubiti život i vidjeti dobre dane, neka jezik svoj suspregne od zla i usne svoje da ne govore prijevaru, neka se kloni zla i čini dobro, neka traži mir i neka ide za njim. Jer su oči Gospodinove nad pravednima, i uši su mu otvorene za njihove molitve, a lice je Gospodinovo protiv onih koji čine зло" (RVIC, usporedi Psalme 34:12-16).

Novo stvorenje nikada ne smije govoriti зло o bilo kome, lažno svjedočiti ili se služiti prijevarom na bilo koji način. Poštenje i istina moraju prevladati. Oni moraju težiti miru i nastojati biti mirotvorci, da bi se mogli nazvati sinovima Božjim. Oni će biti rođeni u božanskoj prirodi, sjesti sa svojim Gospodinom Isušom na njegovo prijestolje, i uzdignuti čovječanstvo do pravednih standarda Božjih.

Zapovijed 10

„Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga” (Izlazak 20:17).

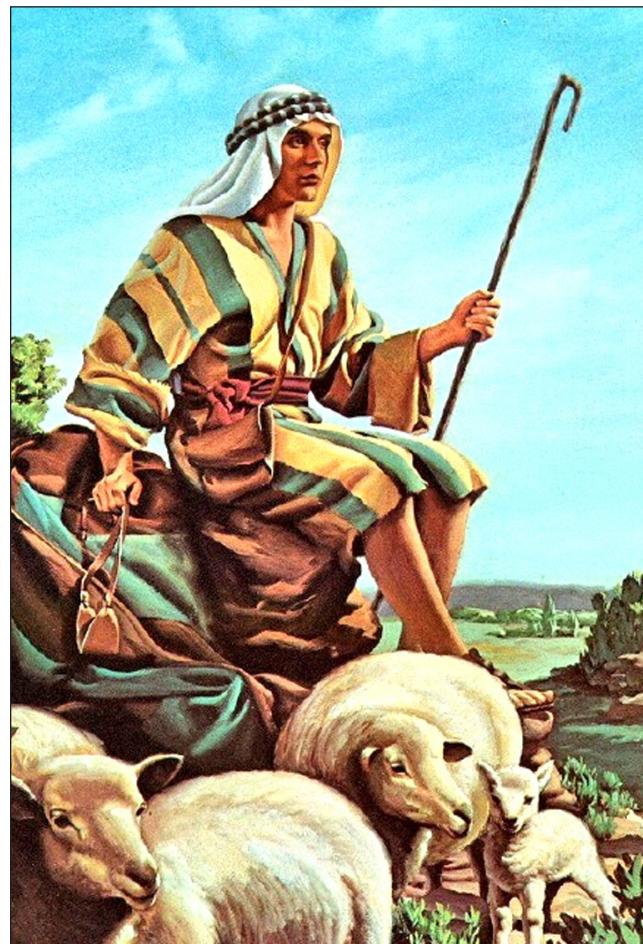
U ovoj posljednjoj zapovijedi Jehova nalaže da Njegov narod regulira svoje misli i želje srca. Ovo nadilazi zakone koje je napisao čovjek. Ljudski zakoni reguliraju ponašanje pa čak i riječi, ali ne i misli. U opisivanju Božjeg motiva David je napisao: "Evo, tvoja je želja istina u nutrini" (Psalmi 51:6). Da se David

ovoga sjetio prije nego je poželio Bat-Šebu, zapalivši lanac koji je vodio do grijeha, kršeći najmanje četiri zapovijedi, mogao je imati izbjegći bol, patnju i smrt njegovog sina.

Ova naredba odražava zakon ljubavi, da ni ne pomišljamo poželjeti ono što pripada drugome. Moramo zaustaviti zle misli prije nego što se ukorijene i prerastu u grijehe. 2. Korinćanima 10:5 govori nam da dovedemo "u sužanjstvo svaku misao na poslušnost Kristu." Pavao nas savjetuje u 1. Timoteju 6:6 da je "pobožnost sa zadovoljstvom," suprotno pohlepi, "veliki dobitak."

Prvi grijeh koji je ikad počinjen počeo je s pohlepom, kad je Lucifer poželio Božje prijestolje. "Jer si ti u srcu svom rekao: 'Uzaći će u nebo, uzdići će prijestolje svoje povrh zvijezda Božjih; i ja će sjesti na goru zajednice u krajevima sjevernim. Uzaći će povrh visina oblaka, ja će biti poput Svevišnjega" (Izaja 14:13,14 ASV).

Ovaj duh neloyalnosti na kraju je doveo do njegove pobune i pada, što je rezultiralo time da je njegovo ime, Hej-lel, Lucifer, što znači "svjetlonoša," promijenjeno u

Psalmist, David

Sotona, "protivnik." U konačnici, Sotonin duh nelojalnost će dovesti do njegove smrti. To je izdajnički put koji ima tužan kraj.

Isus je pojačao ovo upozorenje protiv pohlepe. "Onda im je rekao: "Pazite! Čuvajte se svake pohlepe, jer se čovjekov život ne sastoji od obilja koje on posjeduje!" Nato im je ispričao usporedbu govoreći: "Bio je neki bogataš čije je polje obilno rodilo, te je razmišljao u sebi govoreći: 'Što učiniti? Jer nemam gdje spremiti svoj urod.' Tada je rekao: 'Ovo ću učiniti: srušit ću svoje žitnice i sagraditi veće pa ću u njih spremiti sav svoj urod i svoja dobra. I reći ću svojoj duši: Dušo, imaš mnoga dobra pohranjena za mnoge godine, počivaj, jedi, pij, veseli se!' No, Bog mu je rekao: 'Lud si, još ove noći zatražit će se duša tvoja od tebe, čije će tada biti ono što si priskrbio?' Tako bude s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu" (Luka 12:15-21).

U R5288 Br. Russell je napisao: "Pohlepa dolazi prije krađe, prije ubojstva, prije ozljede klevete. Pohlepa je bolest srca koja ima veze sa svakim drugim zločinom; jer svi grijesi imaju svoju osnovu u sebičnosti, a sebičnost je pohlepa. Pa ovo je stavljen na kraj popisa. Tko bi se držao duha Božjeg zakona mora čuvati svoje srce od pohlepe."

Ne bismo željeli tuđe dobre stvari.

Zadovoljstvo

Načelo ove zapovijedi nalazimo u Hebrejima 13:5,6. "Neka vaše življenje bude bez pohlepe, budite zadovoljni onim što imate. Jer je on rekao: "Nikada te neću ostaviti niti ću te napustiti." Zato možemo odvažno reći: "Gospod je moj pomoćnik i neću se bojati što će mi učiniti čovjek."

Tajna zadovoljstva je znati kako uživati u onome što imate, a izgubiti svaku želju za stvarima koje nadilaze tvoje mogućnosti i koje pripadaju drugima. "Zadovoljan kakav god udes vidim, budući da je Bog moj taj koji me vodi."

— Dan Wesol